

Francozi pravijo, da bo najbrž v petek odločitev.

DOZDAJ STA SE VRŠILI PRED VERDUNOM DVE VELIKI BITKI, VČERAJ SE JE PA ZAČELA TRE-TJA. — PRESTOLONASLEDNIK IMA NA RAZPO-LAGO 100,000 MOŽ. — NEMSKI POROČAJO, DA SO VJELI 4,000 VOJAKOV. — ZRAČNI NAPADI.

Paris, Francija, 8. marca. — Severno od Verduna je položaj neizpremenjen. Nemci so obstreljevali ponoči postojanke zapadno od Maase, niso pa vprizorili nobenega infanterijskega napada. Pozno ponoči je poskušal sovražnik napasti naše postojanke pri Bethincourt. Ko so stopile naše baterije v akcijo, se je moral umakniti.

Paris, Francija, 8. marca. — O dogodkih, ki so se izvršili zadnjih 24 ur, poročajo francoski generalni štab:

Pri Maison de Campagne smo zadnje noči osvojili nazaj vse o-ne postojanke, katere so nam bili Nemci v torek odvzeli. Vjeli smo 85 vojakov in dva častnika. Severno od Aisne je naša artilerija z vso silo obstreljevala so-važniške postojanke.

Nad Metzom se je pojavilo šest-najst francoskih aeroplanov, ki so obstreljevali kolodvor. Škoda, ki so jo povzročili, je velika. — Nemci so izstrelili samo en zrako-plov.

London, Anglija, 8. marca. — Noč je bilo sledeče uradno raz-glašeno:

Včeraj zvečer je obstreljeval sovražnik železniško progo, ki vo-di od Ypern proti Comines. Pov-zročena škoda je le malenkost-na. Pri Lavantie smo razstrelili par min in zasedli žrela, ki jih je povzročila eksplozija.

Paris, Francija, 8. marca. — Iz Lyons poročajo, da se je pre-selila črnohorska vlada od tam v Bordeaux.

London, Anglija, 8. marca. — V poslanski zbornici je bilo dan-es razglašeno, da je na Angl-škem interniranih 32,821 ino-zemcev.

Sydney, Avstralijska, 8. marca. — Kabinet je sklenil odvzeti za-časa vojne vsem nemškimi volil-cem volilno pravico. V Avstrali-ji so dozda internirali že več ti-si ino-zemcev. Med internirani-mi je sveda največje število Nem-cov.

Paris, Francija, 8. marca. — Včeraj so zapustili zadnji civil-ni prebivalci mesto Verdun. V mestu se nahajajo zdaj samo an-gleški in francoski vojaki. Voja-štvo je zelo navdušeno. Hrane in tople obleke ima v izobilju.

Koncentracijo nemških čet ze-lo ovira slabo vreme.

Paris, Francija, 8. marca. — Včeraj so zapustili zadnji civil-ni prebivalci mesto Verdun. V mestu se nahajajo zdaj samo an-gleški in francoski vojaki. Voja-štvo je zelo navdušeno. Hrane in tople obleke ima v izobilju.

Koncentracijo nemških čet ze-lo ovira slabo vreme.

Paris, Francija, 8. marca. — Včeraj so zapustili zadnji civil-ni prebivalci mesto Verdun. V mestu se nahajajo zdaj samo an-gleški in francoski vojaki. Voja-štvo je zelo navdušeno. Hrane in tople obleke ima v izobilju.

Koncentracijo nemških čet ze-lo ovira slabo vreme.

Paris, Francija, 8. marca. — Včeraj so zapustili zadnji civil-ni prebivalci mesto Verdun. V mestu se nahajajo zdaj samo an-gleški in francoski vojaki. Voja-štvo je zelo navdušeno. Hrane in tople obleke ima v izobilju.

Koncentracijo nemških čet ze-lo ovira slabo vreme.

Paris, Francija, 8. marca. — Včeraj so zapustili zadnji civil-ni prebivalci mesto Verdun. V mestu se nahajajo zdaj samo an-gleški in francoski vojaki. Voja-štvo je zelo navdušeno. Hrane in tople obleke ima v izobilju.

Koncentracijo nemških čet ze-lo ovira slabo vreme.

Paris, Francija, 8. marca. — Včeraj so zapustili zadnji civil-ni prebivalci mesto Verdun. V mestu se nahajajo zdaj samo an-gleški in francoski vojaki. Voja-štvo je zelo navdušeno. Hrane in tople obleke ima v izobilju.

Koncentracijo nemških čet ze-lo ovira slabo vreme.

Paris, Francija, 8. marca. — Včeraj so zapustili zadnji civil-ni prebivalci mesto Verdun. V mestu se nahajajo zdaj samo an-gleški in francoski vojaki. Voja-štvo je zelo navdušeno. Hrane in tople obleke ima v izobilju.

Koncentracijo nemških čet ze-lo ovira slabo vreme.

Paris, Francija, 8. marca. — Včeraj so zapustili zadnji civil-ni prebivalci mesto Verdun. V mestu se nahajajo zdaj samo an-gleški in francoski vojaki. Voja-štvo je zelo navdušeno. Hrane in tople obleke ima v izobilju.

Koncentracijo nemških čet ze-lo ovira slabo vreme.

Paris, Francija, 8. marca. — Včeraj so zapustili zadnji civil-ni prebivalci mesto Verdun. V mestu se nahajajo zdaj samo an-gleški in francoski vojaki. Voja-štvo je zelo navdušeno. Hrane in tople obleke ima v izobilju.

Koncentracijo nemških čet ze-lo ovira slabo vreme.

Paris, Francija, 8. marca. — Včeraj so zapustili zadnji civil-ni prebivalci mesto Verdun. V mestu se nahajajo zdaj samo an-gleški in francoski vojaki. Voja-štvo je zelo navdušeno. Hrane in tople obleke ima v izobilju.

Koncentracijo nemških čet ze-lo ovira slabo vreme.

Paris, Francija, 8. marca. — Včeraj so zapustili zadnji civil-ni prebivalci mesto Verdun. V mestu se nahajajo zdaj samo an-gleški in francoski vojaki. Voja-štvo je zelo navdušeno. Hrane in tople obleke ima v izobilju.

Koncentracijo nemških čet ze-lo ovira slabo vreme.

Paris, Francija, 8. marca. — Včeraj so zapustili zadnji civil-ni prebivalci mesto Verdun. V mestu se nahajajo zdaj samo an-gleški in francoski vojaki. Voja-štvo je zelo navdušeno. Hrane in tople obleke ima v izobilju.

Koncentracijo nemških čet ze-lo ovira slabo vreme.

Paris, Francija, 8. marca. — Včeraj so zapustili zadnji civil-ni prebivalci mesto Verdun. V mestu se nahajajo zdaj samo an-gleški in francoski vojaki. Voja-štvo je zelo navdušeno. Hrane in tople obleke ima v izobilju.

Koncentracijo nemških čet ze-lo ovira slabo vreme.

Paris, Francija, 8. marca. — Včeraj so zapustili zadnji civil-ni prebivalci mesto Verdun. V mestu se nahajajo zdaj samo an-gleški in francoski vojaki. Voja-štvo je zelo navdušeno. Hrane in tople obleke ima v izobilju.

Koncentracijo nemških čet ze-lo ovira slabo vreme.

Paris, Francija, 8. marca. — Včeraj so zapustili zadnji civil-ni prebivalci mesto Verdun. V mestu se nahajajo zdaj samo an-gleški in francoski vojaki. Voja-štvo je zelo navdušeno. Hrane in tople obleke ima v izobilju.

Koncentracijo nemških čet ze-lo ovira slabo vreme.

Nemška spomenica.

Nemški poslanik izročil novo spo-menico ameriški vladi. — Zvrča-vso krivdo na Anglijo.

Washington, D. C., 8. marca. — Grof Bernstorff, nemški poslanik v Združenih državah, se je danes oglašil v državnem departmentu ter je izročil državnemu tajniku Lansingu novo spomenico nemške vlade, in sicer v zvezi s pogajanj-i in pregovori, ki se vrše radi boje-vanja s podmorskimi čolni. Spo-menica je na dolgo in široko se-stavljena tako, da se razvidi iz nje natančni razvoj, kako so stopili podmorski čolni v veljavo v seda-nji vojni in potem utemeljuje, za-kak da so se poslužili Nemci nove-ga načina potapljanja trgovske par-nike brez svarila, če so oboroženi.

Namen te nemške spomenice je očividni. Nemčija hoče zvrniti vso odgovornost na Anglijo. Pravi, da bi bila pripravljena ravnati se po mednarodnih pravilih, kakor jih določuje londonska deklaracija v celoti. Ker pa je Anglija sama mnogo teh točk po svoje izpreme-nila in povečala število kontra-bandnih predmetov, kršila je ne-dotakljivost pošte in je izloabla-ja nemške ujetnike na visokem morju. Dalje je Anglija oborože-vala trgovske parnike in napadal-ne svrhe, kar je slednjič prisililo Nemčijo, da je poostila bojevanje svojih podmorskih čolnov proti angleškim trgovskim ali potniškim ladjam.

Nekaj posebnega v nemški po-slanici je dejstvo, da se obrača v neki točki na ameriško ljudstvo, češ, da bo ameriško ljudstvo la-hko spoznalo ter razumelo stališče Nemčije v tem vprašanju. Nemška vlada namigava v svoji zadnji spo-menici tudi na to, da bi bila pri-pravljena omiliti svojo prvotno namero v podmorskem bojevanju, če bi se tudi Anglija hotela držati mednarodnega prava.

Spomenica je bila kmalu po pre-jemu izročena predsedniku Wil-sonu, skupaj z drugimi tozadevni-mi listinami. Kakor je videti pa vlada Združenih držav ni preveč nagelje z odgovorom, ki ga bo da-la na to spomenico.

Tako v Beli hiši, kakor v držav-nem departmentu so odločno zani-kali govornice, ki so se širile ter za-trjevale, da bo ameriška vlada po-svariti svoje državljane, naj ne potujejo na oboroženih parnikih. To je leželo na potniških samih, da si ustvarijo sodbo, kako mislijo o parnikih, na katerih nameravajo potovati. Če bi izvedela vlada Zdr. držav, da je kak parnik oborožen v napadalne svrhe, bi ga smatrala ameriške pristanišče oblasti boj-nim ladjam ter ne bi smel ostati v ameriškem pristanišču dalj kakor 24 ur.

Visoki državni uradniki so in-ne-nja, da ameriška vlada toliko časa ne bo ukrenila ničesar odločilnega, dokler je bo natančno pregledala vseh listin, ki jih je poslala Nem-čija Združenim državam in ki ba-je dokazujejo, da je angleška ad-miraliteta zapovedala kapitanom trgovskih parnikov, naj napadejo vsak sovražni podmorski čoln, če ga ugledajo.

Veliko število Belgijcev zaprtih. — Amsterdam, Nizozemska, 8. mar-ca. — "Echo Belge" piše, da je bilo v zadnjem času toliko Belgij-cov, med njimi ženske in odlične osebe, zaprtih od nemških oblasti, da je nemogoče priobčiti vseh imen. Nemška vojna sodišča v Antwerpen, Ghentu, Liege in Na-murju so jih mnogo obsodila v do-smrtno ječo.

Pomiloščence častnika. — London, Anglija, 8. marca. — Poročnik Cordere, Kanadeec, ki je umoril nekega svojega tovarša ter je bil pred nekaj časa obsodjen na smrt, je bil danes pomiloščen ter mu je bila izpremenjena smrtna kazen v do smrtno ječo.

Ugodna zmeta. — Washington, D. C., 8. marca. — Arthur Gray, vremenski opazova-lec, ki živi v vasi Zediker, je mislil, da so prišli vilonci v njegovo hišo in da ropočejo z nogami. Vzel je puško ter ustrelil skozi vrata. Po streli je nekdo zajčal.

Ko je odprl previdno vrata, je Gray opazil svojo pastorko Dello, sedemletno deklico, ležečo na tleh in s strelom v glavi. Preplašena je bila vsled hudega viharja in piša, ki je divjal sinoci ter se je hotela zateči v očetovo sobo. Danes zgo-daj zjutraj je umrla v tujkajnji krajevni bolnišnici.

Ugodna zmeta. — Washington, D. C., 8. marca. — Arthur Gray, vremenski opazova-lec, ki živi v vasi Zediker, je mislil, da so prišli vilonci v njegovo hišo in da ropočejo z nogami. Vzel je puško ter ustrelil skozi vrata. Po streli je nekdo zajčal.

Ko je odprl previdno vrata, je Gray opazil svojo pastorko Dello, sedemletno deklico, ležečo na tleh in s strelom v glavi. Preplašena je bila vsled hudega viharja in piša, ki je divjal sinoci ter se je hotela zateči v očetovo sobo. Danes zgo-daj zjutraj je umrla v tujkajnji krajevni bolnišnici.

Ugodna zmeta. — Washington, D. C., 8. marca. — Arthur Gray, vremenski opazova-lec, ki živi v vasi Zediker, je mislil, da so prišli vilonci v njegovo hišo in da ropočejo z nogami. Vzel je puško ter ustrelil skozi vrata. Po streli je nekdo zajčal.

Ko je odprl previdno vrata, je Gray opazil svojo pastorko Dello, sedemletno deklico, ležečo na tleh in s strelom v glavi. Preplašena je bila vsled hudega viharja in piša, ki je divjal sinoci ter se je hotela zateči v očetovo sobo. Danes zgo-daj zjutraj je umrla v tujkajnji krajevni bolnišnici.

Ugodna zmeta. — Washington, D. C., 8. marca. — Arthur Gray, vremenski opazova-lec, ki živi v vasi Zediker, je mislil, da so prišli vilonci v njegovo hišo in da ropočejo z nogami. Vzel je puško ter ustrelil skozi vrata. Po streli je nekdo zajčal.

Ko je odprl previdno vrata, je Gray opazil svojo pastorko Dello, sedemletno deklico, ležečo na tleh in s strelom v glavi. Preplašena je bila vsled hudega viharja in piša, ki je divjal sinoci ter se je hotela zateči v očetovo sobo. Danes zgo-daj zjutraj je umrla v tujkajnji krajevni bolnišnici.

Ugodna zmeta. — Washington, D. C., 8. marca. — Arthur Gray, vremenski opazova-lec, ki živi v vasi Zediker, je mislil, da so prišli vilonci v njegovo hišo in da ropočejo z nogami. Vzel je puško ter ustrelil skozi vrata. Po streli je nekdo zajčal.

Ko je odprl previdno vrata, je Gray opazil svojo pastorko Dello, sedemletno deklico, ležečo na tleh in s strelom v glavi. Preplašena je bila vsled hudega viharja in piša, ki je divjal sinoci ter se je hotela zateči v očetovo sobo. Danes zgo-daj zjutraj je umrla v tujkajnji krajevni bolnišnici.

Ugodna zmeta. — Washington, D. C., 8. marca. — Arthur Gray, vremenski opazova-lec, ki živi v vasi Zediker, je mislil, da so prišli vilonci v njegovo hišo in da ropočejo z nogami. Vzel je puško ter ustrelil skozi vrata. Po streli je nekdo zajčal.

Ko je odprl previdno vrata, je Gray opazil svojo pastorko Dello, sedemletno deklico, ležečo na tleh in s strelom v glavi. Preplašena je bila vsled hudega viharja in piša, ki je divjal sinoci ter se je hotela zateči v očetovo sobo. Danes zgo-daj zjutraj je umrla v tujkajnji krajevni bolnišnici.

Ugodna zmeta. — Washington, D. C., 8. marca. — Arthur Gray, vremenski opazova-lec, ki živi v vasi Zediker, je mislil, da so prišli vilonci v njegovo hišo in da ropočejo z nogami. Vzel je puško ter ustrelil skozi vrata. Po streli je nekdo zajčal.

Ko je odprl previdno vrata, je Gray opazil svojo pastorko Dello, sedemletno deklico, ležečo na tleh in s strelom v glavi. Preplašena je bila vsled hudega viharja in piša, ki je divjal sinoci ter se je hotela zateči v očetovo sobo. Danes zgo-daj zjutraj je umrla v tujkajnji krajevni bolnišnici.

Ugodna zmeta. — Washington, D. C., 8. marca. — Arthur Gray, vremenski opazova-lec, ki živi v vasi Zediker, je mislil, da so prišli vilonci v njegovo hišo in da ropočejo z nogami. Vzel je puško ter ustrelil skozi vrata. Po streli je nekdo zajčal.

Ko je odprl previdno vrata, je Gray opazil svojo pastorko Dello, sedemletno deklico, ležečo na tleh in s strelom v glavi. Preplašena je bila vsled hudega viharja in piša, ki je divjal sinoci ter se je hotela zateči v očetovo sobo. Danes zgo-daj zjutraj je umrla v tujkajnji krajevni bolnišnici.

Ugodna zmeta. — Washington, D. C., 8. marca. — Arthur Gray, vremenski opazova-lec, ki živi v vasi Zediker, je mislil, da so prišli vilonci v njegovo hišo in da ropočejo z nogami. Vzel je puško ter ustrelil skozi vrata. Po streli je nekdo zajčal.

Ko je odprl previdno vrata, je Gray opazil svojo pastorko Dello, sedemletno deklico, ležečo na tleh in s strelom v glavi. Preplašena je bila vsled hudega viharja in piša, ki je divjal sinoci ter se je hotela zateči v očetovo sobo. Danes zgo-daj zjutraj je umrla v tujkajnji krajevni bolnišnici.

Ugodna zmeta. — Washington, D. C., 8. marca. — Arthur Gray, vremenski opazova-lec, ki živi v vasi Zediker, je mislil, da so prišli vilonci v njegovo hišo in da ropočejo z nogami. Vzel je puško ter ustrelil skozi vrata. Po streli je nekdo zajčal.

Ko je odprl previdno vrata, je Gray opazil svojo pastorko Dello, sedemletno deklico, ležečo na tleh in s strelom v glavi. Preplašena je bila vsled hudega viharja in piša, ki je divjal sinoci ter se je hotela zateči v očetovo sobo. Danes zgo-daj zjutraj je umrla v tujkajnji krajevni bolnišnici.

Ugodna zmeta. — Washington, D. C., 8. marca. — Arthur Gray, vremenski opazova-lec, ki živi v vasi Zediker, je mislil, da so prišli vilonci v njegovo hišo in da ropočejo z nogami. Vzel je puško ter ustrelil skozi vrata. Po streli je nekdo zajčal.

Ko je odprl previdno vrata, je Gray opazil svojo pastorko Dello, sedemletno deklico, ležečo na tleh in s strelom v glavi. Preplašena je bila vsled hudega viharja in piša, ki je divjal sinoci ter se je hotela zateči v očetovo sobo. Danes zgo-daj zjutraj je umrla v tujkajnji krajevni bolnišnici.

Ugodna zmeta. — Washington, D. C., 8. marca. — Arthur Gray, vremenski opazova-lec, ki živi v vasi Zediker, je mislil, da so prišli vilonci v njegovo hišo in da ropočejo z nogami. Vzel je puško ter ustrelil skozi vrata. Po streli je nekdo zajčal.

Ko je odprl previdno vrata, je Gray opazil svojo pastorko Dello, sedemletno deklico, ležečo na tleh in s strelom v glavi. Preplašena je bila vsled hudega viharja in piša, ki je divjal sinoci ter se je hotela zateči v očetovo sobo. Danes zgo-daj zjutraj je umrla v tujkajnji krajevni bolnišnici.

Ugodna zmeta. — Washington, D. C., 8. marca. — Arthur Gray, vremenski opazova-lec, ki živi v vasi Zediker, je mislil, da so prišli vilonci v njegovo hišo in da ropočejo z nogami. Vzel je puško ter ustrelil skozi vrata. Po streli je nekdo zajčal.

Ko je odprl previdno vrata, je Gray opazil svojo pastorko Dello, sedemletno deklico, ležečo na tleh in s strelom v glavi. Preplašena je bila vsled hudega viharja in piša, ki je divjal sinoci ter se je hotela zateči v očetovo sobo. Danes zgo-daj zjutraj je umrla v tujkajnji krajevni bolnišnici.

Vesti iz Turčije.

Vesti o smrti Enver paše. — Ne-priljubljen radi nemškega mislje-nja. — Pomanjkanje hrane.

London, Anglija, 8. marca. — Iz Aten poročajo, da se širijo na Grškem nepotrjene vesti o smrti Enver paše, turškega vojnega mi-nistra.

Neko poročilo iz Rima je včeraj zatrjevalo, da je bil Enver paša ranjen o priliki velikih nemirov, ki so se vršili v Carigradu in v ka-terih je bilo ubitih mnogo Nemcev. Neka druga vest pa je že prej tr-dila, da je bil poskušaj atentat na Enver pašo v Jeruzalemu.

Atenski dopisnik piše:

"Tukajšnje turško poslanstvo odločno zanika vse vesti o umor-u Enver paše, pisma, ki prihaja-jo iz Carigrada, pa jih potrjujejo ter pravijo, da je bil Enver paša ustreljen v vojnem ministrstvu od nekega častnika, ki je hotel potem sam sebe ustreliti. To pa so pre-prečili stražniki v ministrstvu, ki so raztrgali napadalce skoro na kose, predno se mu je posrečilo storiti samomor.

Iz istih virov se je tudi izvede-lo, da se v Carigradu vrše veliki nemiri, vsled katerih žive tankajšnji Nemci v velikih skrbih in strahu za svoja življenja."

Za Nemce ne bi moglo biti hu-jšega udara v Turčiji, kakor bi bila smrt Enver paše, če bo potr-jena. Enver paša je odločen privr-ženec Nemčije in nemških misli. Bil je že v Berlinu kot turški voj-ni atašej ter je tudi kasneje ved-no pomagal Nemčiji, ki si je je pri-dobivala vedno trdnjša tla v Tur-čiji. Poleg nemškega generala pl. Goltz paše si je Enver pridobil največji zaslug za organizacijo tur-ške vojske.

Že večkrat je bilo poročano, da se vrše protinemški nemiri na Tur-škem, največ radi tega, ker so po-brali Nemci skoro vsa turška ži-vila.

Washington, D. C., 8. marca. — Henry Morgenthau, ameriški po-slanik za Turčijo, ki se je pred kratkim vrnil na dopust, bo jutri predložil predsedniku Wilsonu na-tačno poročilo o razmerah v Tur-čiji.

Dasi je Morgenthau odklonil iz-raziti se o londonskih in drugih poročilih o Turčiji, domnevajo, da bo razložil predsedniku v prvi vr-sti položaj v Turčiji na Mali Aziji z ozirom na pomanjajše življ, ki je nastalo vsled izvanredno slabe letine na Turškem.

Washington, D. C., 8. marca. — Henry Morgenthau, ameriški po-slanik za Turčijo, ki se je pred kratkim vrnil na dopust, bo jutri predložil predsedniku Wilsonu na-tačno poročilo o razmerah v Tur-čiji.

Dasi je Morgenthau odklonil iz-raziti se o londonskih in drugih poročilih o Turčiji, domnevajo, da bo razložil predsedniku v prvi vr-sti položaj v Turčiji na Mali Aziji z ozirom na pomanjajše življ, ki je nastalo vsled izvanredno slabe letine na Turškem.

Washington, D. C., 8. marca. — Henry Morgenthau, ameriški po-slanik za Turčijo, ki se je pred kratkim vrnil na dopust, bo jutri predložil predsedniku Wilsonu na-tačno poročilo o razmerah v Tur-čiji.

Dasi je Morgenthau odklonil iz-raziti se o londonskih in drugih poročilih o Turčiji, domnevajo, da bo razložil predsedniku v prvi vr-sti položaj v Turčiji na Mali Aziji z ozirom na pomanjajše življ, ki je nastalo vsled izvanredno slabe letine na Turškem.

Washington, D. C., 8. marca. — Henry Morgenthau, ameriški po-slanik za Turčijo, ki se je pred kratkim vrnil na dopust, bo jutri predložil predsedniku Wilsonu na-tačno poročilo o razmerah v Tur-čiji.

Dasi je Morgenthau odklonil iz-raziti se o londonskih in drugih poročilih o Turčiji, domnevajo, da bo razložil predsedniku v prvi vr-sti položaj v Turčiji na Mali Aziji z ozirom na pomanjajše življ, ki je nastalo vsled izvanredno slabe letine na Turškem.

Washington, D. C., 8. marca. — Henry Morgenthau, ameriški po-slanik za Turčijo, ki se je pred kratkim vrnil na dopust, bo jutri predložil predsedniku Wilsonu na-tačno poročilo o razmerah v Tur-čiji.

Dasi je Morgenthau odklonil iz-raziti se o londonskih in drugih poročilih o Turčiji, domnevajo, da bo razložil predsedniku v prvi vr-sti položaj v Turčiji na Mali Aziji z ozirom na pomanjajše življ, ki je nastalo vsled izvanredno slabe letine na Turškem.

Washington, D. C., 8. marca. — Henry Morgenthau, ameriški po-slanik za Turčijo, ki se je pred kratkim vrnil na dopust, bo jutri predložil predsedniku Wilsonu na-tačno poročilo o razmerah v Tur-čiji.

Dasi je Morgenthau odklonil iz-raziti se o londonskih in drugih poročilih o Turčiji, domnevajo, da bo razložil predsedniku v prvi vr-sti položaj v Turčiji na Mali Aziji z ozirom na pomanjajše življ, ki je nastalo vsled izvanredno slabe letine na Turškem.

Washington, D. C., 8. marca. — Henry Morgenthau, ameriški po-slanik za Turčijo, ki se je pred kratkim vrnil na dopust, bo jutri predložil predsedniku Wilsonu na-tačno poročilo o razmerah v Tur-čiji.

Dasi je Morgenthau odklonil iz-raziti se o londonskih in drugih poročilih o Turčiji, domnevajo, da bo razložil predsedniku v prvi vr-sti položaj v Turčiji na Mali Aziji z ozirom na pomanjajše življ, ki je nastalo vsled izvanredno slabe letine na Turškem.

Washington, D. C., 8. marca. — Henry Morgenthau, ameriški po-slanik za Turčijo, ki se je pred kratkim vrnil na dopust, bo jutri predložil predsedniku Wilsonu na-tačno poročilo o razmerah v Tur-čiji.

Dasi je Morgenthau odklonil iz-raziti se o londonskih in drugih poročilih o Turčiji, domnevajo, da bo razložil predsedniku v prvi vr-sti položaj v Turčiji na Mali Aziji z ozirom na pomanjajše življ, ki je nastalo vsled izvanredno slabe letine na Turškem.

Washington, D. C., 8. marca. — Henry Morgenthau, ameriški po-slanik za Turčijo, ki se je pred kratkim vrnil na dopust, bo jutri predložil predsedniku Wilsonu na-tačno poročilo o razmerah v Tur-čiji.

Dasi je Morgenthau odklonil iz-raziti se o londonskih in drugih poročilih o Turčiji, domnevajo, da bo razložil predsedniku v prvi vr-sti položaj v Turčiji na Mali Aziji z ozirom na pomanjajše življ, ki je nastalo vsled izvanredno slabe letine na Turškem.

Avstrijci in Rusi.

Avstrijci zatrjujejo, da so osvo-jili nekaj močnih ruskih posto-jank. — Kovel železnica.

Petrograd, Rusija, 8. marca. — Danes je bilo tukaj sledeče urad-no razglašeno:

Pri Rigi je naša artilerija s ta-ko silo obstreljevala sovražniške utrdbe, da so morale sovražne baterije utihniti. Pri Dvinsk su se boji neprestano nadaljujejo.

Pri Iukstu smo odbili uspešno vse nemške napade. Nemci so s vso silo obstreljevali železniško progo, ki vodi iz Kovla proti Rognu. Proga je bila na par me-stih poškodovana, toda škoda so naši pionirji kmalo popravili. Se-verno od Bojane so zavzele naše prednje straže z naskokom neko sovražniško postojanko.

Berlin, Nemčija, 8. marca. — Avstrijsko armadno poveljstvo naznanja:

Čete nadvojvode Josipa Ferdi-nanda, ki operirajo v okolici Kar-pilovke, so odvzele Rusom nekaj važnih strateških postojank. Severno od Tarnopola se ni ni-česar posebnega pripetilo.

Petrograd, Rusija, 8. marca. — Danes je bilo tukaj sledeče urad-no razglašeno:

Pri Rigi je naša artilerija s ta-ko silo obstreljevala sovražniške utrdbe, da so morale sovražne baterije utihniti. Pri Dvinsk su se boji neprestano nadaljujejo.

Pri Iukstu smo odbili uspešno vse nemške napade. Nemci so s vso silo obstreljevali železniško progo, ki vodi iz Kovla proti Rognu. Proga je bila na par me-stih poškodovana, toda škoda so naši pionirji kmalo popravili. Se-verno od Bojane so zavzele naše prednje straže z naskokom neko sovražniško postojanko.

Berlin, Nemčija, 8. marca. — Avstrijsko armadno poveljstvo naznanja:

Čete nadvojvode Josipa Ferdi-nanda, ki operirajo v okolici Kar-pilovke, so odvzele Rusom nekaj važnih strateških postojank. Severno od Tarnopola se ni ni-česar posebnega pripetilo.

Petrograd, Rusija, 8. marca. — Danes je bilo tukaj sledeče urad-no razglašeno:

Pri Rigi je naša artilerija s ta-ko silo obstreljevala sovražniške utrdbe, da so morale sovražne baterije utihniti. Pri Dvinsk su se boji neprestano nadaljujejo.

Pri Iukstu smo odbili uspešno vse nemške napade. Nemci so s vso silo obstreljevali železniško progo, ki vodi iz Kovla proti Rognu. Proga je bila na par me-stih poškodovana, toda škoda so naši pionirji kmalo popravili. Se-verno od Bojane so zavzele naše prednje straže z naskokom neko sovražniško postojanko.

Berlin, Nemčija, 8. marca. — Avstrijsko armadno poveljstvo naznanja:

Čete nadvojvode Josipa Ferdi-nanda, ki operirajo v okolici Kar-pilovke, so odvzele Rusom nekaj važnih strateških postojank. Severno od Tarnopola se ni ni-česar posebnega pripetilo.

Petrograd, Rusija, 8. marca. — Danes je bilo tukaj sledeče urad-no razglašeno:

Pri Rigi je naša artilerija s ta-ko silo obstreljevala sovražniške utrdbe, da so morale sovražne baterije utihniti. Pri Dvinsk su se boji neprestano nadaljujejo.

Pri Iukstu smo odbili uspešno vse nemške napade. Nemci so s vso silo obstreljevali železniško progo, ki vodi iz Kovla proti Rognu. Proga je bila na par me-stih poškodovana, toda škoda so naši pionirji kmalo popravili. Se-verno od Bojane so zavzele naše prednje straže z naskokom neko sovražniško postojanko.

Berlin, Nemčija, 8. marca. — Avstrijsko armadno poveljstvo naznanja:

Čete nadvojvode Josipa Ferdi-nanda, ki operirajo v okolici Kar-pilovke, so odvzele Rusom nekaj važnih strateških postojank. Severno od Tarnopola se ni ni-česar posebnega pripetilo.

Petrograd, Rusija, 8. marca. — Danes je bilo tukaj sledeče urad-no razglašeno:

Pri Rigi je naša artilerija s ta-ko silo obstreljevala sovražniške utrdbe, da so morale sovražne baterije utihniti. Pri Dvinsk su se boji neprestano nadaljujejo.

Pri Iukstu smo odbili uspešno vse nemške napade. Nemci so s vso silo obstreljevali železniško progo, ki vodi iz Kovla proti Rognu. Proga je bila na par me-stih poškodovana, toda škoda so naši pionirji kmalo popravili. Se-verno od Bojane so zavzele naše prednje straže z naskokom neko sovražniško postojanko.

Berlin, Nemčija, 8. marca. — Avstrijsko armadno poveljstvo naznanja:

Čete nadvojvode Josipa Ferdi-nanda, ki operirajo v okolici Kar-pilovke, so odvzele Rusom nekaj važnih strateških postojank. Severno od Tarnopola se ni ni-česar posebnega pripetilo.

Petrograd, Rusija, 8. marca. — Danes je bilo tukaj sledeče urad-no razglašeno:

Pri Rigi je naša artilerija s ta-ko silo obstreljevala sovražniške utrdbe, da so morale sovražne baterije utihniti. Pri Dvinsk su se boji neprestano nadaljujejo.

Pri Iukstu smo odbili uspešno vse nemške napade. Nemci so s vso silo obstreljevali železniško progo, ki vodi iz Kovla proti Rognu. Proga je bila na par me-stih poškodovana, toda škoda so naši pionirji kmalo popravili. Se-verno od Bojane so zavzele naše prednje straže z naskokom neko sovražniško postojanko.

Berlin, Nemčija, 8. marca. — Avstrijsko armadno poveljstvo naznanja:

Čete nadvojvode Josipa Ferdi-nanda, ki operirajo v okolici Kar-pilovke, so odvzele Rusom nekaj važnih strateških postojank. Severno od Tarnopola se ni ni-česar posebnega pripetilo.

Petrograd, Rusija, 8. marca. — Danes je bilo tukaj sledeče urad-no razglašeno:

Pri Rigi je naša artilerija s ta-ko silo obstreljevala sovražniške utrdbe, da so morale sovražne baterije utihniti. Pri Dvinsk su se boji neprestano nadaljujejo.

Pri Iukstu smo odbili uspešno vse nemške napade. Nemci so s vso silo obstreljevali železniško progo, ki vodi iz Kovla proti Rognu. Proga je bila na par me-stih poškodovana, toda škoda so naši pionirji kmalo popravili. Se-verno od Bojane so zavzele naše prednje straže z naskokom neko sovražniško postojanko.

Berlin, Nemčija, 8. marca. — Avstrijsko armadno poveljstvo naznanja:

Čete nadvojvode Josipa Ferdi-nanda, ki operirajo v okolici Kar-pilovke, so odvzele Rusom nekaj važnih strateških postojank. Severno od Tarnopola se ni ni-česar posebnega pripetilo.

Petrograd, Rusija, 8. marca. — Danes je bilo tukaj sledeče urad-no razglašeno:

Pri Rigi je naša artilerija s ta-ko silo obstreljevala

Slovensko katoliško

podp. društvo

svete Barbare

ZA ZEDINJENE DRŽAVE SEVERNE AMERIKE.

Sedež: FOREST CITY, PA.

Inkorporirano dne 21. januarja 1902 v državi Pennsylvania.

GLAVNI URADNIKI:

Predsednik: JOŽEF PETERNEL, Box 95, Willock, Pa.
I. podpredsednik: KAROL ZALAR, Box 547, Forest City, Pa.
II. podpredsednik: LOUIS TAUGHAR, Box 835, Rock Springs, Wyo.
Tajnik: JOHN TELBAN, Box 707, Forest City, Pa.
II. tajnik: JOHN OSOLIN, Box 492, Forest City, Pa.
Blagajnik: MARTIN MUHIČ, Box 537, Forest City, Pa.
Pooblaščenec: JOSIP ZALAR, 1004 North Chicago St., Joliet, Ill.

VRHOVNI ZDRAVNIK:

Dr. MARTIN IVEČ, 900 Chicago St., Joliet, Ill.

NADZORNI ODBOR:

Predsednik: IGNAC PODVANSKI, 4734 Hatfield St., Pittsburgh, Pa.
I. nadzornik: JOHN TORNIC, Box 622, Forest City, Pa.
II. nadzornik: FRANK PAVLOVČIČ, Box 705, Conemaugh, Pa.
III. nadzornik: ANDREJ SLAK, 7713 Isler Ave., Cleveland, Ohio.

POROTNI ODBOR:

Predsednik: MARTIN OBREŽAN, Box 72, East Mineral, Kans.
I. porotnik: MARTIN ŠTEFANČIČ, Box 78, Franklin, Kans.
II. porotnik: MIHAEL KLOPČIČ, 523 Dawson Ave., E. F. D. 1, Greenfield, Detroit, Mich.

UPRAVNI ODBOR:

Predsednik: ANTON HOČEVAR, E. F. D. No 2, Box 114, Bridgeport, O.
I. upravnik: ANTON DEMŠAR, Box 135, Broughton, Pa.
II. upravnik: PAVEL OBREGAR, Box 402, Witt, Ill.

Dopis naj se pošilja I. tajniku Ivan Telban, P. O. Box 707, Forest City, Penna.

Društveno glasilo: "GLAS NARODA"

Obletnica.

Hitro živimo, hitro pozabljamo. Kar je bilo večerj novo, je danes staro, kar je bila večerj resnica, danes ni več res. Živimo povsem v sedanjosti, zdravi smo in zadovoljni s svojo usodo. — Napredka je le toliko kot ga je potreba, in da drugi ljudje ne kažejo s prstom za nami. Tako se zvečer prebiramo poročila o vojni. Oni, ki zaradi lepšega držijo z eno stranjo, so nevoljni, če nasprotna stran zmagata. Pristajajo nasprotne stranke so v tem slučaju veseli in svojim tovarškim prav iz srca privoščijo jezo. Ko odložimo časopis, je zopet vse po starem. Novice prihajajo iz starega kraja, vse so žalostne (že več kot poludrugeto leto ni bilo nobene veselje), poslušamo, beremo in ki mammo. Sledečji nas preseneči spoznanje, da smo lahko veseli, ker smo tukaj in ne v starem kraju. To pravzaprav ni življenje, ampak živo tarjenje, življenje iz dneva v dan.

Samo včasih, redki so taki trenutki, pride med nas bogveodkoder, do kosti nas pretrese, v srečo pa zaplenjeni silni plamen ljubezni do domovine. — Pri nekaterih seveda ta plamen hipoma ugasne. Glejajo nas s prezirljivimi pogledi, češ, kaj boste vi. Če bi delali po našem, potem bi bilo že, tako pa... Drugi ustrajajo. O klieu že od neba ni več, toda odnehati nocoje, češ, kaj bodo rekli nasprotniki. Tako hitro se jim ne smemo vdati.

Polagoma se vse pozabi, živimo zopet v sreči, zdravju in zadovoljstvu, beremo novice in hvalimo Boga, da smo v svobodni deželi. Tako nekotno je bilo tudi lansko leto. — Toliko navdušenja in poštvalnosti na eni strani, in toliko jeze in proklinjanja na drugi strani, ni bilo menda še nikdar med tukajšnjimi Slovenci, kakor lansko leto meseca februarja in marca.

Pet slovenskih časopisov je bilo za Slovence, dva ali trije so bili za Turke. Kdo bo zmagal, smo se vpraševali v zadregi. Danes vemo da je zmagal polmesec.

Pred letom dni je bilo v Chicagu zborovanje, ki bi imelo biti zborovanje vseh zborovanih. Pred letom se je bil postavil temelj na vera življenja ameriških Slovencev. Postavljati so ga šli z največjo misli nameniti, z navdušenjem v oči in s prepričanjem v srečo. Če je bil postavljen dobro ali slabo, ne vemo. Vemo zopet samo to, da je bil naslednji dan do polovice zrušen, in da je do današnjega dne po polnoma razpadel.

Misel je bila dobra, to so pripoznali vsi. Večina našega naroda je to javno pripoznala, manjšina samo v srečo, da ni bilo zamere in brezpotrebni presenečenj.

Vzemimo, da je v Ameriki dvestotisoč Slovencev. Ako bi šel eden okoli vseh in vsakega posebej vprašal — Ti, prijatelj, kdo je kriv, da nismo ne krop ne voda, kdo je napravil, da sta nam rabelj in Turci ljubša od rojaka?

Vsak posameznik bi odgovoril, da on ni kriv in bi v istem hipu vrvel krivdo na ostalih stotisoč deset do devetdeset rojakov. Potemtakem smo torej vsi krivi in vsi nedolžni. Ker to ne more biti, lahko rečemo, da smo vsi malomarni in brez sra.

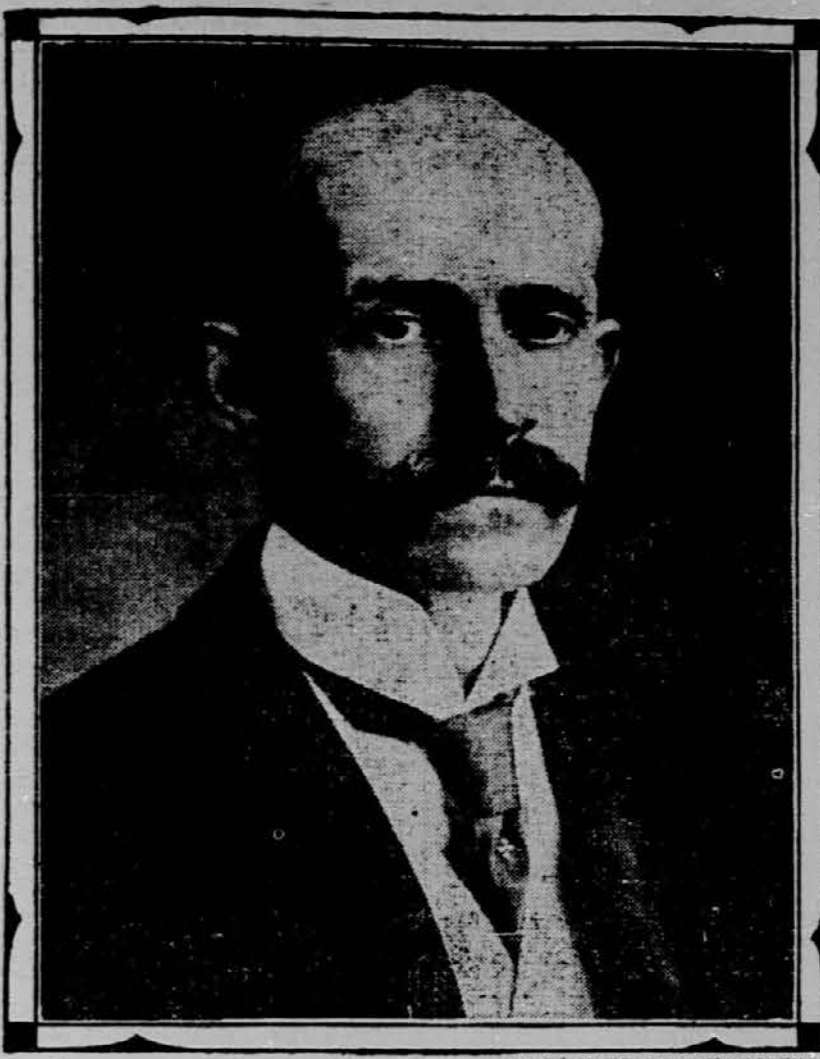
Slab je oni, ki piše in prepeva, ko vendar ve, da mu pokopajo brata za bratom, še slabši je pa tisti, ki hvali morila svojih bratov. In skoraj vsi smo taki. Izjeme so tako malenkostne, da sploh ne pridejo v poštev.

Ej, prijatelj, proklinjaj, če ti pride moko v čevlje, proklinjaj, če je večerja pet minut prepozna na mizi in smrtno sovražiš vsakega, ki ti postarši pogleda. — Ali si res tako kratkoviden, ali so se ti pa oči morda popolnoma zameglele?

Samo čez vodo pogled, prijatelj, dobro pogled, trdno stoj, da ti kolena prekmalo ne klečejo! Če si človek boš videl tole:

Dva kralja vladata naši domovini, zaslužila sta jo dva strašna vladarja: krivica in obup. Ljudje legajo s solzami v očeh k poštiku, s solzami v očeh vstajajo. Njihove molitve so kletve, njihovi zdihlaji so grozjane. Matere nimajo ničesar, s čemur bi nasilile otroke, roke starcev morajo opravljati trda težka dela, kakršnih bi se pred kratkim nikakor ne zmogle. — Mož in mladeničev ni več. — Nekaj jih je sicer, a umirajo po tujih krajih, osamljeni, brez pomoči. — Oni, ki umirajo po zaduljih in smrdljivih bolnišnicah, so lahko srečni. — Kruh, ki ga je prej pojedel otrok v enem dnevu, mora imeti zdaj družina za celih sedem dni. — Delavskih moči nima domovina, je vzela vojna; živine nima, tudi to je vzela vojna. Vojna je nadalje pobrala skoraj vsa živila, obkole, obuter in sploh vse, do česar je vsak posameznik po vseh postavah opravičen. Izdana je bila zapoved, da morajo biti obdelana vsa polja in vsi pašniki. — Na delo so šli šestdesetletni stari in ženske. Obdelali so, toda pridelali je pol malo, ki jim mori sinove in može. — Kdor javno zajoka v teh težkih časih, je veleizdajalec, kdor reče, da se mu krivica godi, je obsojen na smrt.

Vse to in še mnogo, mnogo drugega boš videl, prijatelj, če se v duhu ozreš preko vode. — V pismih, ki jih dobiš iz starega kraja, je pisano, da je vse dobro, da se vse veseli slavni zmag in da je vse navdušeno za cesarsko gosposko. Le preberi ga dvakrat in trikrat! In ko ga boš vtretje prebral, začni brati posameznih rostore med vrsticami. Tam boš videl nenapisano resnico: Vse je laž, kar govori to pismo. Siti smo slavni zmag, zdaj nam dajte kruha! Siti smo junaštva, zdaj nam dajte mirno življenje brez junaštva in brez vseh odlikovanj!

Lord Robert Cecil, angleški blokadni minister.

In na vsakem takem pismu se poznajo sledovi solza, na črkah se pozna, da jih je pisala trepetajoča roka.

O, če bi mogli izpregoviti oni tisoči naših ljudi, ki so obležali na galiških, srbskih in italijanskih bojiščih! Oni bi govorili resnico, ne pa časopisje in generalni štabi.

Skoraj vsi vemo da je tako, pa sami sebe varamo in na vse močje načine poskušamo pozabiti.

Lansko leto smo mislili, da bi bilo dobro pomagati rojakom v stari domovini. In kakor je že navada pri nas, mi nismo pomagali, niti z dobro besedo ne. V težkih, žalostnih časih je pa dobra beseda velike, skoraj bi rekli neprecenljive veljave. Se umirajočemu se zjasni obraz, če mu rečeš, da bo ozdravel, čeravno je v srečo prepričan, da se mu bliža konec.

Kaj so nam storili ljudje, ki so kri naše krvi, da se tako neusmiljeno norčujejo iz njih?

Tako daleč je namreč prišlo, da jim nekateri med nami iz sra privoščijo, da jih žene njihov gospodar v klanje, in da jim zavidajo krvavo slavo. — Med nami se dobe rojaki, katere jezi, da si ne morejo omadeževati rok s krvjo svojega bližnjega. Med nami je tudi dosti takih, ki niti s trepalnicami ne ganejo, ko berejo dolge sezname o padlih in mrtvih Slovencih.

Na takem stališču smo torej zdaj. Ne pomagamo ne vzpodbujati, ne navduševati. — Kako bi imela lepa beseda upliv na srce, katero je okamenelo za brata?

Zdaj in pred enim letom, kaka silna razlika! Eno samo leto, pa kako dolga doba. Če so v stari domovini pred enim letom krvavo potrebovali naše pomoči, jo danes še stokrat bolj potrebujejo. — Mi se seveda ne ganemo. — Če že mora biti tako, naj bo.

Ako se bomo kdaj vrnili v staro domovino, bomo našli na tleh obrazce. Pogovarjali se bomo z ljudmi, besede bomo razumeli, njihovega smisla pa ne. Tedaj jim ne bomo več bratje, komaj znanec, ali pa še to ne. — In prepred med nami in njimi bo vedno bolj narasel.

Polagoma se bomo popolnoma odtujili drug od drugega, slika domovine bo časoma obledela pred našimi očmi. Postali bomo prva suha veja na sušnem se drevesu.

To se mi je zdelo vredno povedati ob obletnici ustanovitve Slovenske Lige.

J. T.

Nov sestav za vojne mostove.

Novi mostni sestav, ki se je sedaj prvič porabil v vojne svrhe, in sicer pri zgradbi belgrajskega železniškega mostu — razpetina znaša skoraj 100 metrov — je vzbudil tako v ožjem krogu strokovnjakov in železničarjev, kakor tudi v krogih širše javnosti posebno pozornost.

Gre se za delo in veleumno konstrukcije inženjera Friderika Roth, stavbenega svetnika v mostnem oddelku avstrijskega železniškega ministrstva, ki je kot nadporočnik od začetka vojne dodeljen železniškemu polku v Kornenburgu ter je tudi pri nenavadno brzem montiranju navedenega mostu odlično sodeloval.

Stavbni svetnik Roth je bil radi izkoristenja razločljivega železniškega mostu, ki ga je on izumil, že več let v zvezi z zgradbenim zavodom za mostove R. Ph. Waagner, L. in I. biro in A. Kurz na Dunaju, vendar je njegovo misel šele vojna popolnoma izobrela ter uresničila v blagor Avstrije.

Roth-Waagnerjev most ima pred dosedanjimi sestavi razločljivih mostov, ki so se v vojni obnesli, to prednost, da je silno enostaven, pregleden in sposoben za spremene; odlična pa je njegova sposobnost za prilagodenje raznim okolnostim in pripravnost za zgradbo provizorijev, ki omogočajo, da se na poškodovanih polnih progah v najkrajšem času zopet odpre redni, neomejen promet.

Uprava državnih železnic je že pred letom dni spoznala izredno ugodnosti Roth-Waagnerjevega mostu, ki se montira s pomočjo

Živa pokopana.

V neki občini na Španskem je umrla žena bogatega grajščaka. Ker ni bilo zdravnika blizu, da bi konstatiral smrt, naprosil je župnika, da to stori. Na župnikov nasvet je pokopal ženo že drugi dan. Čez nekaj časa pa mu je začela vest očitati, zakaj ni dal žene po zdravniku preiskati. Da si pomiri vest, zaprosil je višjo oblast, da sme ženo izkopati, kar se mu je tudi dovolilo. Izkopalec se je prikazal grozen prizor, ko so krsto odprli. Meso iz rok je bilo izpraskano, oči so bile izbuljene vsled straha in smrtnih groze, v rokah pa je tiščala cele šope las, ki si jih je izpulila. Pokopali so jo bili namreč navidezno mrtvo ter se je zbudila v grobu.

Misteriozen umor.

Rodbino nekega polkovnika v Barceloni na Španskem je začela grozna nesreča. Našli so lepo, mlado gospo polkovnikovo v njenem stanovanju umorjeno in razmesarjeno na postelji. Istotako sta bila umorjena in na grozovit način razmesarjena njen gletni sinček in njena šletna hčerka. Poslednja je imela med prsti, ki so bili krčevito stisnjeni, cel šop ženskih las, iz česar se sklepa, da je izvršila ta umor kaka ženska. Morilka je brez dvoma odličnejšega stanu, ker so dišali najdeni lasje po finem parfumu. Bržčas se je zgodil ta trikratni umor iz maščevnosti, kajti morilka ni vzela ne denarja ne dragocenosti, dasi je bilo mnogo tega v hiši.

Minister Chvostov o ruskih vprašanjih.

Sotrudnik "Rječi" poroča interesantne podrobnosti iz svojega intervjuja z ruskim notranjim ministrom Chvostovom.

Ruska duma se bo sestala ali januarja ali februarja, kadar bo indennitetna komisija dume končala svoja dela. Glede mirovnega vprašanja je izjavil, da po mnenju ruske vlade ni potreba, da bi povedala ruska duma svoje mnenje o vprašanjih miru. V tem zasedanju duma pač ne bo imela prilike izreči svojega mnenja o miru. Tudi ne bo pod nobenim pogojem pristupil, da bi se vršili v Petrogradu ali Moskvi kakšni kongresi, ker prihajajo o vseh takih kongresih potrjena poročila v javnost, oziroma potrjujejo člani sami dejstva.

Ruske izgube zadnjih dni.

Pričakovati je bilo, da se bo tudi četrti silni ruski sunek v vzhodni Galiciji in Bukovini razbil. Pričakovati je bilo to tem prej, ker so imeli Rusi pri tem zadnjem sunku izredno velike izgube. Rusi so bili svoje čete, ki so pri prejšnjih tren sunkih silno trepele, zopet izpolnili, da s čim večjo silo udarijo na avstrijske čete. Kljub temu je bil tudi ta zadnji silni sunek zlomljen. Od Božiča sem so imeli Rusi pri svojih ofenzivnih sunkih kakih 70.000 moč izgub.

NASI ZASTOPNIKI.

tateri so pooblaščenec potrdili naročilo za "Glas Naroda" in knjige, kar tudi za vse druge v eno stroko upadajoče posle.

Joany Lind, Ark. in okolice: Mihajl

San Francisco, Cal.: Jakob Lovša.

Denver, Colo.: Frank Strabec.

Leadville, Colo.: Jerry Jamnik.

Pueblo, Colo.: Peter Cullig, J. M.

Roja, Frank Jancah in John Germ.

Salida, Colo. in okolice: Louis O.

Walsenburg, Colo.: Ant. Sattler.

Clinton, Ind.: Lambert Bolksar.

Indianapolis, Ind.: Alois Bodman.

Woodward, Ia. in okolice: Lukas

Podbragar.

Aurora, Ill.: Jernej B. Vardi.

Chicago, Ill.: Frank Jurjovica.

Dague, Ill.: Dan. Radovina.

La Salle, Ill.: Mat. Komp.

Joliet, Ill.: Frank Laurich, Jona

etel in Frank Bamblich.

Ogletho, Ill.: Matt. Hribarik.

Waukegan, Ill.: Frank Petkovšek

in Math. Ogryn.

So, Chicago, Ill.: Frank Čuršč

in Rudolf Pošek.

Springfield, Ill.: Matija Barborič.

Cherokee, Kans.: Frank Režanik.

Columbus, Kans.: Joe Knafela.

Franklin, Kans.: Frank Lokoyev.

Frederick, Kans. in okolice: Frank

Korne in Rok Firm.

Kansas City, Kans.: Peter Schnelke

Mineral, Kans.: John Stale.

Malberry, Kans. in okolice: Martin

Kos.

Elago, Kans.: Mike Peneti.

Calumet, Mich. in okolice: Favo

Shalts in M. F. Koba.

Manistique, Mich. in okolice: Frank

Kotrlan.

So. Range, Mich. in okolice: M. U

Likovich.

Aurora, Minn.: Jodip Fugina.

Chisholm, Minn.: K. Zgona, Jakob

Petrich.

Dulak, Minn.: Joseph Sharanon.

Ely, Minn. in okolice: Ivan Gouda.

M. L. Kapeh, Jon. J. Peshal in Louis

M. Porulek.

Eveloth, Minn.: Jurij Kotra.

Gilbert, Minn. in okolice: L. Vesp.

Wabing, Minn.: Ivan Focka.

Kilaville, Minn. in okolice: Joz. A.

Mich.

Swanwick, Minn.: Geo. Maurin.

New Duluth, Minn.: John Jerina

Virginia, Minn.: Frank Hrovatich.

St. Louis, Mo.: Mike Grabias.

Klein, Mont.: Gregor Zobec.

Great Falls, Mont.: Math. Urias

Kod Lodge, Mont.: J. Koprivšek.

Roundup, Mont.: Tomaž Paulia.

Gowanda, N. Y.: Karl Sternika.

Little Falls, N. Y.: Frank Gregorik.

Cleveland, Ohio: Frank Sakser, J.

Marinčič, Chas. Karlingar, Jakob

nik in John Prostor.

Barberton, O. in okolice: Alois

tant.

Bridgeport, O.: Frank Hovetva.

Cellinwood, O.: Math. Slapnik.

Lorain, O. in okolice: J. Krmča.

Youngstown, O.: Ant. Kikolj.

Oregon City, Oreg.: M. Justia.

Allegheey, Pa.: M. Klarich.

Ambridge, Pa.: Frank Jakša.

Bessemer, Pa.: Louis Hribas.

Graddock, Pa.: Ivan Germ.

Bridgeville, Pa.: Rudolf Pieteršek

Burdice, Pa. in okolice: John K.

Canonsburg, Pa.: John Kokleš.

Conemaugh, Pa.: Ivan Pakj u

John Zupančič.

Claridge, Pa.: Anton Jerina.

Broughton, Pa. in okolice: A. Doga

kar.

Darragh, Pa.: Dragutina Slavik.

Dunlo, Pa. in okolice: Jodip Suhoj

Export, Pa. in okolice: Frank Tr

ma.

Forest City, Pa.: K. Kalat in Frass

Laben.

Farell, Pa.: Anton Valentinič.

Fits Henry, Pa.: F. Gottlicher,

Greensburg, Pa. in okolice: Joseph

Novak.

Irwin, Pa. in okolice: Fr. Demaso.

Johnstown, Pa.: Frank Gehrmanja in

John Polanc.

Luzerne, Pa. in okolice: Anton

sonik.

Meadow Lands, Pa.: Georg Schulin

Monessen, Pa.: Math. Kikelj.

Moon Run, Pa.: Frank Maček.

Pittsburgh, Pa. in okolice: Z. Jakša

I. Podvašnik, I. Magister in U. M. Ja

koblich.

Steelton, Pa.: Anton Hren.

Unity Sta., Pa.: Joseph Škerlj,

West Newton, Pa.: Jodip Jovan.

Willock, Pa.: Fr. Šema in J. Petco

mel.

Tooele, Utah: Anton Palčič.

Winterquarters, Utah: L. Blazek.

Black Diamond, Wash.: G. J. Pa

onta

Davis, W. Va. in okolice: J. Brosch

Thomas, W. Va. in okolice: Frank

Kotljan in A. Korenčan.

Grafton, Wla.: John Stampfel.

Kenosha, Wis.: Aleksander Peditr.

Milwaukee, Wis.: Jodip Trataly in

Frank Meh.

Sheboygan, Wis.: Heronim Svetila.

West Allis, Wis.: Frank Skok.

Rock Springs, Wyo.: A. Justia, Val

Pismo.

Narte Velikonja.

I.

".... Prijatelj moj, namenil sem se Vam pisati par vrstic; preden Vam nadalje pišem, Vas vse prav lepo pozdravim, jaz in žena. Zakaj sama sva: sin Janez je v vojski...."

Stari oskrbnik Urban Lipnik se je naslonil na mizo in zbiral svoje misli, ki jih je hotel napisati o svojem sinu, — o svojem zlatem sinu, — kakor ga je imenovala mati.

— To je vse presladko: zlati in srebrni in — sam Bog ve, kaj še! Sin je sin in — je že parkrat odvrnil ženi na vse lepe naslove, ki jih ni slišal njegov sin, — in.... no, imenuj, kakor ti drago, nič več ga ne bo — je ponavadi končal. — Nič več in nič manj!

V resnici je tudi sam rad slišal njene lepe besede in umolknil je, ker se je bal, da mu tega ne opomene.

— Moja žena vidi v dušo, — je rad dejal, če je ni bilo zraven. — V najskrivnejši kotiček duše, čisto na dno!

Odkar je šel Janez iz Ljubljane, je čutil, da mu še bolj gleda v sree; neizmerno je pazil, da se ne izda; niti z najmanjšo besedo, niti z najmanjšo kretnjo. — Skoraj sumničel jo je, da je njen pogled še globlji, še bolj skrivnost.

— Da bi sam res tako mislil, — mu je parkrat oponesla, ko je razlagal, da ni tako velike nevarnosti. — Koliko bi jih padlo, če bi zadela vsaka krogla, — je bil vsakdanji stavek, ki ga je ponavljal. — In ravno Janez bi moral biti! Nikar ne bodi, no, mati! Nikar se nič ne boj!

Pa mu je nato odgovorila:

— Ko bi tudi ti sam tako ne mislil!

Skoraj zasledovala ga je čisto molče in vdano zasledovala, če se kaj boji za Janeza.

In o tem Janezu je oče Urban pisal svojim prijateljem: "Prijatelj moj.... Čutil je nujno, neodoljivo potrebo, pisati povedati tudi daljnim znancom da je nekoliko ponosa v njem, ker je sin v vojski. Da se vendar ne koliko boji, to je sklenil samo označiti. — Veš, da se bojiš zanj je treba samo označiti, drugače bi mislili, da smo boječi ljudje in sin boječih strahov je strahopetec, to stoji in amen, kakor pritožilo — je omenil ženi. — In kaj je boječ vojak? Glej, tu je bila krogla, pruska krogla od Kraljevega Grada, pa bi se bal! Prav nič! Kdo bi se bal? Tistikrat, to.... Tistikrat, ko si izvele gospoda izpod konja, — je segla žena v besedo. — Stokrat si že povedal!

Starec se je posmejal v za dregi:

— Saj veš! Da, stokrat! In če tisočkrat, ne zameri! — je dejal in jo pobožal po licu, kar je bilo znamenje, da jo prosi odpuščanja. — In kaj naj napišem?

— Napiši, da je v vojski!

— Že stoji.

— Potem napiši, da ga je vzel gospod s seboj.

— Vidiš, to je važno. Da, gospod! In.... Bog ve, ali ga bo tu di Janez izvele izpod konja? Bog ju obvaruj nesreče, mogoče je! Pomisli, kar trije zaporedoma v vojski: ded, oče in sin, zaporedoma! Pod Jelačičem, pod Benedekom in pod Boročevićem: kar po vrsti....

— Vse že vemo, moj ljubi Bog kolikrat si že povedal. In Jelačič in Benedek, zdaj je pa še tretji. Kolikrat si povedal!

— In bom še; to je važno, in tudi napišem....

— Bog ve, kaj boš še natvezel in načečkal. Zdi se, da.... da.... Prestrašila se je sama lastne besede.

— Moj Bog, kaj bi bilo, če se res zgodi! Varuj ga, da se vrne! — je vzdihnila sama pri sebi in popravila:

— Zdi se, da možki nič ne čutite. Samo vojska!

— Mati, ti tega ne razumeš, — se je razgledal in oko se mu je užaljeno zablistalo.

— Saj nisem nič rekla! — je naglo pripomnila žena, ker ji je bil žal.

— Kaj pomaga jokati in javkati, ko ni za nikamor. Javkaj da bo luna slišala, nič ne pomaga. Vojska ne vpraša ženske za svet, draga moja. To je natančno drugačna gospa; ej, čudna gospa, ki nič ne prosi, nič ne vpraša. Če bi ženske ukazale, bi sinovi ostali na peči; če bi sovražnik lezel, že skoni okno, bi jih

Zgoraj turško mesto Trapezunt, katerega Rusi obstreljujejo. — Spodaj: Turški podmorski čoln v Črnem morju.

stlačile pod peč. To je vse prejkav, to ni nič. Ženski je samo za ognjišče, veš, mati, samo za ognjišče; da je treba zemlje, zemlje pri hiši, to ve samo možki, ti pravzaprav veš dobro samo možki. Zato pa brani zemljo, brani jezik in prostost; da, moja draga, da je prost, to je važno! — Zdalj razumeš, vidiš!

Zadovoljen z razlago je zopet pomolil pero v črnilo, da bi na daljavo pisal svojim "prijateljem ljubim".

— In še nekaj: komu je rekel? Bog: 'In zemlja ti bo trnje rodila, v potu svojega obraza boš svoj kruh jedel.' — Saj približno tak je rekel. — Daj Sveto pismo sem — no, ni treba, je že tako. Možu je dejal, zdaj razumeš!

— Zdalj razumem, — je pritrtila žena, ki je ni vzmirljale zemlja, temuč strah, da se ne vrne njen sin edinec. Vedela in v lela je možu v dušo, da se sanjajo boji, da išče ravno v tem to lažbe, ko njej razlaga. Pa vsa njegovo razglabljanje o upravičeni in potrebi vojne je ni nit oddaleč toliko zanimalo, kakor misel, zakaj jih mora toliko in toliko pasti, da toliko in toliko drugih živi potem brez skrbi in v prostosti, a sirote in vdove v bedi in pomanjkanju. In če ne v bedi in pomanjkanju, vendar v saj osamljeni, brez očeta, brez moža. In drugi?

Ali bodo drugi vedeli ceniti trte, razumeli njihovo trpljenje? Stara žena se je spomnila besed častitljivega pridigarja: — In če grešniki ne delajo pokore, jo bodo nedolžni mesto njih jo bodo dojenči na posušenih maternih prsih, jo bodo nedolžne žene v joku posušenih solz!

S sveto tolažbo je sprejela v srce te besede, da si je vrnila misel:

— Koliko nedolžnih in dobrih bi bilo več, če bi imeli še očeta koliko obupanih in zavrnjenih bi bilo manj, če bi imeli še moža. Za to bodo morali čisti in sveti delati še večjo pokoro, nedolžne žene nositi še hujšo bolesto....

— Kaj naj še napišem? — jo je zmotil mož v njenem premišljevanju, ki ji je odkrivalo vedno in vedno bolj jasne resnice in skrivnosti. Ko je začutila kak izhod iz svojih zamotanih misli, je bila za hip, za majhen trenutek, potolažena. Če je bila sama, je zdrknila na kolena in molila:

— Pošlji meni, dobri Bog, pokoro, da je ne bo drugi trpel radi mene!

— Kaj še?

— Piši, da je meni dolgčas, da sem žalostna!

— Vidiš, in dejal sem, da ne smeja. Ti bi pa solze nesla kar v vedru na prodaj: 'Ljudje moji kupite sveže solze, ki sem jih potlačila za sinom' — toga ne smeja. — Nikar, no, saj nisem nič hudega mislil, mati, — je dejal, ker je videl, da se je obrnila v stran. — Človek je včasih neroden.

Starec je podhrtevala ustnica, obrisal si je očala.

— Kar zamegli v tem vlažnem vremenu, — se je opravičeval. — Ko bi zaprla okno.

Žena je dvignila svoj solzni obraz in pridružno dejala:

— Ali ni zaprto? Meni se zdi, da je....

potem lice, po katerem je zdrknila velika solza, in nato oči.

— Zmerom pravim, kjer so ženske, je jok. Zakaj jočeš, mati?

Njej je padlo šivanje na tla, slonela je na stolu in ihtela; v sru se ji je vzbudila velika žalost in usmiljenje do moža.

— Ti ubogi, sam trpi, sam se boji, pa bi rad tolažil!....

Videla je bila solzo na njegovem licu in čutila, kako mu glad podhrta.

— Moj Bog, zakaj pač jočeš? Z medaljo se vrne. Glej, še to moram napisati, da se povrne odlikovan....

Slišalo se je ihtenje matere, na okno je pljuskal dež, megla je ležala pod oknom.

— Ne, tega ne smem napisati. Smejali bi se, če bi ne bilo res. To moram črtati. Pravzaprav zadrego bi jih spravil, ker so preljubi, da bi se smejali. Rekli bi: 'Saj si pismo, — pa bi se spomnili, da sem pisal o medalji. Zaradi bi. Vsak nima sreče, da bi bil odlikovan. Nekateri bi morali nevede čestitati: vsi bi nas bilo potem sram. — Ne zameri, Urban, ali nisi pisal? — Jaz bi lejal: — Oprostite, to sem kaj ako, oprostite! — In kar take nož ne piše. Strašno sitno bi bilo, sila nerodno. Če pa pride: — Njih Velikanstvo, presvetli ce ar, je izročil Janezu Lipniku zlato kolajno — bodo kar sami čestitali. Če bi jim zdaj pisal, bi norda kdo rekel, kdo, ki me ne pozna, da sem častihlepen. In v zadrego bi jih spravil.... Kaj pa naj napišem, mati? — je vprašal.

Govorjenje mu je dobro delo: čutil je, da mu je otopoteno od egle.

— Preberi, kaj si že! — je dejala.

In bral je: — da je Janez v vojski, da je pri mladem gospodu. — Kar odvaditi se ne morem, — se je posmejal. — Odkar ni več starega, je mladi gospod samo gospod, — da je pri gospodu, da upa, da bo treba rešiti gospoda, kakor je on sam — Urban — rešil starega gospoda. — Prav nič ne želi gospodu nevarnosti — Bog ne daj! — a vendar: če bi bilo treba in če bi naneslo.... če bi nanesla nesreča, da ve, kako bi sin Janez stóril gospodu svojo dolžnost — kakor sem jo jaz sam. Sicer Vam je že vse znano.

Ko je to prečital, je preložil levo nogo — v kateri je tlačila krogla, takrat, ko — na desno.

— Mi nismo boječi. Ne, — je dejal, — rekli bi, da se hvalim Janez ni boječ, — je popravil.

Nato je sledilo tisto o dedu, četu in sinu. In obrnivši se k ženi, je dejal:

— Lahko bi tudi zapisal, da upam, da bo tudi Janezov sin vojak. — Ko se vrne, se mora takoj oženiti, — je poudaril.

— Tega ni treba, — se je nasmehnila žena.

— Kaj, oženiti? — je vprašal malo jezno.

— Ne, pisati, mislim.

— Saj ne bom: Janez bo moral sam zrasti in še prej, če prej se rodi, to je glavno.

— In zdaj je tisto o medalji, kar je črtano, mati, ker človek mora biti obziren.... Potem bom moral še enkrat prepisati. Še en popir je. Človek mora odpolati snažno in čedno. Kaj bi še pisal!

— Da smo v gradu sami; stara gospa je odšla v toplice, zapiši! In mlada je še zmerom pri očetu, to jih bo zanimalo.

— Naj bo, še to! In da mlada niti ne poznamo.

Res, mlade gospe niso poznali: gospod jo je poročil pred vojko in stara grofica se je bila odpoljala na njen dom, ker je sin in nevesta nista mogla obiskati. Takrat si je Urban mislil: Janez je pri gospodu, in ko se vrne, se bo poročil tudi on, gospod ga bo postavil za oskrbnika mesta očeta, sam — namreč Urban — je sklenil, da poprosi za miren kot v gradu do smrti.

Končal je tudi stavek o gospe ter se vnovič ozrl na ženo, ko je zaropotal na dvorišču voz in takoj nato zabrnel zvonec.

— No, in sedaj me kličejo! — Kdo bi prišel v tem vremenu? Stara gospa ne, ker bi prej pisala, vsaj teden dni prej. In v takem času!

Obkel si je jopič z zelenkastimi našitki.

— Novo, čisto ruto mi daj! — Odložil je naglo očala, postavil se pred zrcalo, privahil sive brke in nato odzdravil po stopnicah. Kadar je bilo slabo vreme, je vselej malo povlekel z nogo, "v kateri je bila takrat krogla".

Žena je stopila k oknu.

— Nihče ni naznanil, da kdo pride, — si je mislila in strmela na dvorišče. Voz se je bil ustavil prav pod pokritim vodom.

— Nič se ne vidi! Moj Bog, kaj bi kdo rekel, če bi me videl, da tako prodajam zijala.

Bilo jo je sram. Stopila je k ognjišču, kjer je tlela žerjavica.

— Še zijala prodajati! — se je hudovala sama nad seboj. — Pa le, kdo je prišel v tej megli in dežju?

Parkrat se je napravila po stopnicah, da bi koga srečala, a se je vselej premagala.

— Za moja leta se radovednost ne spodobi.

Zapihala je ogenj in pristavila lonec, da bi kuhala večerjo.

— Da bo že na mizi, ko se vrne!

Brisala si je oči, ker ji je dim vdaril v obraz.

— Ko se gospod vrne, bo treba novega, — si je dejala in gledala razmrmljeno ognjišče. — In še eno mizo! Z zelenim prtom je pokrijem. — Zakaj ravno z zelenim, tega ni vedela. — Da bi bilo vsaj kmalu vojske konec! Takrat se oba vrneta z medaljami....

Polije so jo solze. Če ni bilo moža, je iskala pogosto tolažbe v solzah.

Tudi če prideta brez medalje, samo da se vrneta živa in zdrava. Dobro je, da je za slugo, vsaj ni tako v nevarnosti, — se je tolažila. — Moj Bog, in toliko časa nič ne piše!

Iz vojske ni časa pisati in tudi vsako pismo ne pride. Treba potrpljenja, — jo je tolažil mož. — Seveda sta živa in zdrava, sicer, ali ne veš, sicer bi bila v izkazih! — Da so izkazi stari, to ji ni povedal. — Da, da drugače bi bila v izkazih! Moj Bog, kako je to hudo!

Moža ni bilo. Stopila je k oknu; voz so bili že odpeljali. Stanovala sta v širokem stolpu, odkoder se je videla na en kraj lope, na drugo stran je zakrivala gosta megla razgled na gore. Na

široke kostanje je lil dež, voda se je zbiral v kotanjah, čisto spodaj je bila svetla lisa med drevjem; motno jezero se je belilo skozi mračno in zamagleno ozračje. V ozadju se je tlačila megla v dolino in se vlekla preko temnih smrekovih gozdov, ki so se tupatam črtili iz sivine. Nad pokrajino je ležal mrz, kakor še nikoli v tem času.

— Večerja bo zanič, če jo sedaj odstavim; moram vsaj pogledati, kje tiči?

Mračilo se je. Prižgala je luč in nato odprla vrata na stopnice. Ravno takrat je priklecel po njih mož.

— Kdo bi si to bil mislil? Mati, in nihče tega ne pove; nič ne sporoči. Vse je v neredu, in po misli, še nocoj se pripelja gospa ne gospa-vdova, mlada gospa pride. Sam ne vem, odkod se je vzela in zakaj. Vse je v neredu, vs križem. Pripravili smo sobo. — Treba mi bo nazaj. Tako, za po ure. In kaj bo delala tu sama?

Žena mu je oddelila večerjo, on pa je zmalaj z glavo.

— In če je res, mlada niti jezi ka ne razume. Kdo jo bo umel? Tuje ljudi ima s seboj, pravzaprav so samo trije; nekaj govori, pa kdo jih ume? In kakšen je njen služabnik. Saj ne rečem nič, a kljub temu: obraz njegov — kdo bi opravljal! — Hotel je reči: — Je kakor svež svinjski mehur, napihnen in mozoljast. — pa je zamolčal in dejal:

— Ta zna par besed, pa se mu jezik vali kakor polsurovi struklji. In kdo bo govoril z gospo, če res ne zna našega jezika?

Ni še dobro povečerjal, ko se je prikazal na vratih obraz "kakor svež svinjski mehur", ki je z glasom, kot bi "požiral srove — struklje", naznanil, da se pelje gospa že po drevoredu.

Lipnik si je obrisal ustnice in odšel takoj za njim. Žena je bila vsa presenečena in osupla.

"Torej mlada gospa!"

II.

Pred nekaj dnevi se je bilo zgodilo tole:

Grof Milde je bil topničarski opazovalec; rila sta s slugo skozi grmovje do nove opazovalne postojanke. Lezla sta prihujevano

po pobočju med skalovjem, po razjedjenih jarkih.

Treba je bilo iti naglo; sovrane baterije so močno obstreljevale prehode čez reko, a jih ni bilo mogoče izprazniti. Lipnikove oči — bil je mlad fant — so pazljivo motrile okoli sebe. Če se je zgenila veja, je že stisnil puško, pripravljen, da brani gospoda do zadnjega diha. Šrapneli so žvižgali in se razletavali nad njima, granate so udarjale na ceste in mostove; prehod je bil zabranjen, pol mostu je odtrgala granata in pokopala oddelek pionirjev.

Vsak kamen, vsak grmček jima je bil dobrodošel prijatelj. Solnce je neusmiljeno žgalo; Janez je oprezno taval naprej, čutil je, da mu bje sree nemira in napetosti, util neizmerno odgovornost za življenje svojega gospoda.

— Zdalj ali nikoli! — mu je rekel stotnik, ko sta hodila že pol ure; — zdaj ali nikoli! — si je dejal Janez. Prezel ga je čuden občutek; ustnice so se mu stisnile.

— Sveta Marija! — je nevede šepetal pri sebi, parkrat ga je obšla strahovita osamelost, na misel mu je prišla smrt —

— Sveta Marija....

Prišla sta na vrh, Janez se je po kolenih plazil do parobka in se oprezno ogledal. Kakor bi prihajale stopinje, Pritisnil je roko na srce, ki mu je nemirno plalo in bilo.

— Nič ni! — si je rekel. Oprezoval je na desno, na levo: nič! Samo nad glavo so žvižgali šrapneli in granate, kot bi nevidni ptiči vrečali smrtne pozdrave. Po dolgi bojni črti so grmeli topovi, vmes prasketale puške, v dalji je visel v zraku zrakoplov kot kruglji, ki oprezuje za plenom.

— Nič ni! — je dahnil polglasno. Stotnik je razgrnil karto. Vsa pokrajina je bila strašna, tresla se je, a nikjer ni bilo videti človeka, le nevidne grozne oblasti so se kregale in botale za pravico in smrt. Nikjer človeka v širni pokrajini, a nad pokrajino plava smrt, plava čudno skrivnostno ozračje, vse je nekam višje kakor v resnici. Kakor bi Bog vse držal na veliki tehtnici, ki v

si na božjem prstu pod sivomdrim nebom.

Janezu se je zdelo, da je nad njim mogočna, vseobsegajoča oblast, ki drži solnce, drži tudi njegga samega na čisto drobni nitki, drži tako visoko, da ne seže od zemlje nevarnost do njega; a — vseeno, neprijetnega občutka, kakor bi se oddaleč bližala neznan roka, ki hoče nitko utrgati, se vendar ni mogel otresti.

Zopet je zabobnela salva. Grof se je prihuil in zavpil:

— Nazaj!

Baterija, ki so jo iskala, je bila čisto skrita v zelenju in mnogo bliže, nego sta mislila. Sadno drevje jo je zakrivalo, z daljnogledom so se razočile evci. Ko sta se umaknila, je krenila tudi v vejo nad njima krogla iz puške.

Opazili so naju!

Plezala sta po kolenih nazaj čez hribček, kroglo so ju zopet obsule. Oddelek sovrane patrulje je streljal nanju od strani in se bližal po grmičevju, da jima zastraži in prereže pot.

— Gospod, bežite! — je zašepetal Janez, ko je zagledal patruljo. — Jaz ostanem, drugače oboja umremo. Vidite, tam skozi grmovje! Nazaj! Speljem jo na levo, Vi odhitite na desno, po strugi. Hitro!

Stotnik je nezavedno sledil ukaz. Naglo na karti križec na postojanko sovražnikove baterije, in nato čez pobočje. Janez je umaknil na levo in začel streljati. Zanj ni živelo drugega kot tri črne pike na eni strani, ki so zgornjale za seboj grmovje, in pa njegov gospod.

— Da pride enkrat v strugo! Še vedno gredo naprej! Pokažem se jim!

Planil je kvišku, nato za parobek in zopet streljal. Kmalu so prižvižgale nad njega nove krogle.

— Vidijo me. Prav! Zdalj pa na levo!

Janez se je počasi plazil po travi in rjavi prsti, vedno na muhi tri črne pike, ki so zgornjale grmovje.

(Pride še.)

Rojaki, naročite se na "Glas Naroda", edini slovenski dnevnik v Ameriki!

SLOVENSKO-AMERIKANSKI KOLENDAR

za leto 1916.

Velja s poštnino vred 35 centov.

Obseg berila:

Domovini in narodu. (Pesem.) — Običajni Kalendar. — Strašno število. — Krogla. — Maska. — Razkritelj petroleja. — Red Marije Terezije. — Francija v vojnem času. — Jasna noč. — Moja ura. — Svetovna vojna in katoliška Cerkev. — Duševni blisk. — Pri sanitetnih kolonah, na bojišču. — Eksplosivne snovi. — V lekarni "Avstrija". — Iznajditelj podmorskega čolna. — Galipolis in Dardanele. — Julija Romain. — Rmeša pošast. — Doživljaji v zraku. — Podzemsko mesto v Wieliczki. — Čustvena udova. — Kovač. — Kolonijalna posestva Nemije. — Bodočnost Evrope. — Urednik. — Pohabljenec. — Le'Betail. — O vzrokih svetovne vojne. — Petindvajset frankov. — Kako nastane strelni jarek. — Kdo je bil? — Klasični topovi. — Pes v vojni. — Belgijaka armada. — Pri generalnem štabu. — O podobnosti dvojčkov. — Ljubi denar. — Šrečanje. — Mobilizacija v Venezueli. — Špecialitete. — Prvi polet iz Evrope v Ameriko. — Čudne zgodbe. — Rdeči trak. — Pregled dogodkov svetovne vojne. — Kitajski tipi. — Smešnice. — Oglasi.

Slike:

Italijanski vodilji zrakoplov nad Benetkami. — SestaneK nemškega in avstrijskega cesarja. — Prevažanje avstrijskih čet preko reke San. — Turška artilerija na Galipolisu. — Prizor na cesti v Belgradu: učinek šestnajstpalčne avstrijske granate. — Potop angleške ladije "Majestic" v Dardanelah. — Avstrijska kavalerijska patrulja ob Visli. — Ruska infanterija v zakopih. — Italijani so vjeli avstrijskega špijona. — Avstrijski oklopni vlak v Galiciji. — Italijanski bersaljeri v boju. — Mrtveci v zavzetem belgijskem zakopu. — Italijanska goraka baterija pripravljena za akcijo. — Ranjeni Rusi, zapuščeni od svojih ob priliki bega iz Varšave. — Srbske utrdbe pri Belgradu, razdejane od avstrijskih topov. — Avstrijski vojak, katere so vjeli Italijani na goriški fronti. — Učinek avstrijskih granat v Zagradu. — Ameriški podmorski čoln. — Vojni arsenal v Belgradu, katerega so Avstrijci razdejali. — Fort št. 19 pred Przemyslom, katerega so Nemci zavzeli z bajonetnim naskokom. — Avstrijska havbična baterija v akciji. — Pogled na del Varšave. — Bolgarske čete na gorakem prelazu ob srbski meji. — Avstrijske prednje straže v Rusiji. — Italijanska poljska bolnica dve milje za fronto. — Prizor iz Lvova. — Učinek avstrijske granate v Anconi. — Avstrijska invazija na Poljskem. — Ruski vojni jetniki. — Vodilji angleški zrakoplov. — Bovec v Prestrajnikom. — Triglavski pogorja.

SLOVENIC PUBLISHING CO.,

62 CORTLANDT STREET,

NEW YORK, N. Y.

Jugoslavanska

Katol. Jednota

Inkorporirana dne 24. januarja 1901 v državi Minnesota.

Sedež v ELY, MINNESOTA.

GLAVNI URADNIKI:

Predsednik: J. A. GERM, 507 Cherry Way or box 57, Brad-dock, Pa.

Podpredsednik: ALOIS BALANT, 112 Sterling Ave., Barberton Ohio.

Glavni tajnik: GEO. L. BROZICH, Ely Minn.
Blagajnik: JOHN GOUZE, Box 105, Ely, Minn.
Zaupnik: LOUIS COSTELLO, Box 583, Salida, Colo.

VRHOVNI ZDRAVNIKI:

Dr. MARTIN IVEC, 900 N. Chicago St., Joliet, Ill.

NADZORNIKI:

MIKE ZUNICH, 421—7th St., Calumet, Mich.
PETER ŠPEHAR, 422 N. 4th St., Kansas City, Kans.
JOHN AUSEK, 5427 Homer Ave., N. E. Cleveland, O.
JOHN KRŽIŠNIK, Box 133, Burdine, Pa.

POROTNIKI:

FRAN JUSTIN, 1708 E. 28th St., Lorain, O.
JOSEPH FISHLAR, 308—6th St., Rock Springs, Wyo.
G. J. PORENTA, Box 701, Black Diamond, Wash.

POMOŽNI ODBOR:

JOSEPH MERTEL, od društva sv. Cirila in Metoda, Stev. 2, Ely, Minn.

LOUIS CHAMPA, od društva sv. Sreca Jezusa, Stev. 2, Ely, Minn.

JOHN GRAHEK, st., od društva Slovencev, Stev. 114, Ely, Minn.

Vsi dopisi, tikajoči se uradnih zadev, kakor tudi denarne pošiljave, naj se pošiljajo na glavnega tajnika Jednote, vse pri-tožbe pa na predsednika porotnega odbora.

Na osebna ali neuradna pisma od strani članov se ne bodo oziralo.

Društveno glasilo: "GLAS NARODA."

Skice in portreti.

Slika: Stanko Svetina.

I. V ZATIŠJU.

V teh težkih časih, ko čutim v svojih žilah leno se pretakajočo vročo lavo, ko mi je glava polna hrumečih, bobnečih in krvavih predstav, in ko mi mozeg ves razcepljen in napet od vtisov teh žalostnih dni že odpoveduje svojo službo, se zatečem k svojim v tišini.

Ana ima lepo sobo, to se pravi, med tistimi štirimi stenami, ki skrivajo v sebi domače življenje, se oko odpočije in duša pomiri. Pravzaprav je ta soba samo njena in male Milene, toda jaz sem Ane zvesti prijatelj in kot tak imam tudi pristop k domačemu ognjišču svoje prijateljice.

Prav naladno pritisnem kljuko, da vrata ne zbudijo male, ki najbrže spi. Poleg tega hočem tudi Ano malo presenetiti. Bogve, kaj dela. Morda se sklanja nad vozikom, kjer sanja njeno srčee drobne, svetle sanje. Morda šiva, sklonjena nad mizico in misli na jug, kjer se bojuje njen mož, zakopan do vratu v zemljo, s silnim sovražnikom? Moj Bog, ali lahko prestejemo danes vsa sreča, zdihujčja po dragih v tujini? Ali lahko prestejemo vse želje, tihe lastavice, ki hite v daljo neotolažene, da poiščejo znan obraz in pri njem odpočijejo?

Popolna tišina, ko stopim na rdečo preprogo, ki sega od vrat do okna in ki se križa z drugo, ki drži od sosednje stene do vhoda v mal kabinet na nasprotni strani. Stojim tu in pijem željno to tišino. Skozi štiri okna z belo poslikanimi okraji lije v sobo svetloba zimskega dne. Na zadnjem oknu, na beli blazinici sedi nepremično črna mučica, z malo naježeno dlako. Njene zelenkaste oči zro radovedno ven na zasnežene strehe in zdi se, da mučica šteje snežinke, ki padajo monotono in tiho izpod zamračenega neba. Svetloba se razliva široko po mizi sredi sobe, objema podolga steklen krožnik z nagubanim in nazobčanim robom, poljublja ru-mene hruške in rdeča jabolka na krožniku, pada v amaranten ton na dveh posteljah v ozadju na nasprotni strani okna in se zamurča v kotu v močno, temnomodro barvo, v kateri se skriva lesen umivalnik, pokrit s temnorednim prtom, na katerem stoji vaza z belimi astrami. Te plasti svetlobe ne morejo predreti in pregnati živoplamenci žarki ognja k peči, ki stoji v drugem kotu sobe. Samo ozek, svetlordeč šop se razliva od odprtih vrat doli po majhnih preprogi ob postelji. Vrata kabineta se odpro. Srednje veliko, pes, z dolgo belo dlako in s kvi-

šku stoječimi ušesi pozorno pri-koraka iz sobe. Poleg njega stopica z drobnimi koraki moja ma-la nevestica. Za njima zapre Ana vrata in se obrne proti meni. V istem hipu se prestraši, takoj nato pa obsije žarek veselja njen obraz in v kotu rdečih ustov za-igra smehljaj zadovoljstva.

Nevestica me še ne vidi. Toda ona stopica s psom naprej in mo-dra barva njenega krilca se pri-jetno pruži z belo barvo kodra-stega psa "Močjčka".

Nenadoma se pes in nevestica ustavita. Zagledala sta me. Moč-jček skloni glavo k tlom, zvija se in mahaja z repom neprestano. Milena se me ni ustrašila, kakaj otroški pogled je vedno pripravljen na razočaranje in nekaj novega. Z drobeno ročico se nasloni na psa, z drugo pa začne mahati po zraku.

"Ta-ta, ta-ta!" To je navaden pozdrav naše male. Zamahnem s klobukom in ona vzame moj po-zdrav z vidnim zadovoljstvom na znanje; njena rdeča licea se raz-ležejo v smehljaj in mi odzdravi s hitrim sunkom male glavice: "Ta-ta!"

Mameci žarijo lica, dobro nam-reč ve, da so ti pokloni sad njene-ga truda in da so se izborno po-srečili. Tudi jaz sem vesel in se sklonim k mali. S prstki me pri-me nevestica za sredinec in iznova pozdravi: "Ta-ta!"

"Ja, Milena, kdo pa je prišel?" vprašuje mamica mal in jo gladi po zlatih lasih. Milena me gleda nekaj časa začudeno, nato pa skloni glavico in ne odgovori ni-česar. Toliko besed ji udarja na uho in mladi mozeg jih še ne mo-re razbrati.

"Stric je prišel, stric", ji po-maga mamica. "Reči, Milena, stric!"

"Tzie, tzie."

"Izborno! Malo preveč po polj-sko, pa nič ne de", pripomnim z nasmehom.

"Le reci, Milena, stric, da je on govoril ravno tako po poljsko, ko je bil takšen, kakor si ti."

"Tzie, tzie", mi pravi mala. Bogve, morda mi je sedaj zažuga-lala.

Dvignem svojo malo nevestico v naročje. Dobro me pozna in se nič ne brani. Mamica stoji ob nji in jo boža po laskih.

"Milena je bila danes pridna, ni prav nič jokala", omeni ma-mica in jo boža naprej.

"No, ker ji bila pridna, dovo-lim mamici, da jo poljubi", pri-stavim in malo nagmem nevestico v naročju proti Ani.

Mamica nabere ustna v poljub in se skloni k Mileni. Isti hip pa odmaknem malo.

"No!"

Bela roka kakor iz alabastra in gladka kakor aksamit mi zažuga in zamahne. Hitro se umaknem za dva, tri korake nazaj in se za-lamejem. Tudi mamica se smeje.

"Požugaj stricu, Milena, in mu reci, da je hudo poreden." Mala uboga mamico; njeni mehki, drobni prstki se skrčijo, mala šobica se napne. "Bu-bu-bu", zapreti. Toda nje-na groznja izgine namah, ko za-gleda nevestica moje brke. Po-sveti jim vso pozornost in mali prstki se zagreboje vanje.

"Oj, Milena, to boli, pusti, zla-to sree mojci!"

Nevestica se me usmili, a ma-mica se poredno smeje.

"Požugaj, Milena, mamici in ji povej, da se ne sme delati iz stri-ca norea!"

Mala zapet skrči prstke v pest.

"Bu-bu-bu!"

Ah, ta mala, drobna Milena je pridna kakor dobra ura, vse po-sluša, vse uboga, in kadar je po-sebno pridna, ne joka celi dan.

Mamica mi ponudi stol in ser-vira čaj.

"Tako, in tukaj piškoti."

Po čaju sedimo okrog mize, po-grnjene z belim prtom: mamica z Mileno v naročju in jaz. Moč-jček se je zleknil po tleh in položil kodrasto glavo na mamičin čel-veljček. Zdajdaj bo zadelam.

A mi trije gledamo ven. Tu v sobi je sladka tišina in prijetna toplota, ki greje srce in dušo, a tam zunaj je mrz. Snežinke pa dajo tiho in neprenehoma in zdi se, da jih črni maček na beli bla-zinici na oknu šteje, in sicer vsa-ko posamezno.

II.

O LJUBEZNI, KI JE UGAS-NILA.

Sodni avskultant Ivan Klanč-nik se je pretegnil na postelji, za-gledal se v strop in začel premi-sljavati.

"Sedaj sem sam, čisto sam na svetu. Nimam žene, nimam očeta in tudi matere nimam. Res je, drugi ljudje imajo poleg staršev in drugih domačih tudi sorodni-ke, jaz nimam nobenega. Sicer pravijo, da tak človek, kakor sem jaz, to je tak človek, ki nima na svetu drugega kakor svojo palico, prav lahko umrje. To je že mogo-če. Vendar naj bo že kakor hoče, eno je, ki drži: človek brez svoje-cev je kakor samotni popotnik sredi polja v jesenski noči. Po-nebu se podijo oblaki in zdajpa-zdaj se prikaže iz njih luna, ki za hip obsije črno postavo na cesti, ogrnjeno v plašč, in pokrajino, pusto in tresočo se v mrzlem ve-tru. Tja v daljavo se vije cesta, ob nji visoke jagnedi in tupatam kak hrastček. Popotnik obstane, zagleda se v noč, ozre se na nebo in se stese. Ne v sled mrzlega ve-tru, bolj radi grenke zavesti sa-mote. Nima tovariša, ki bi mu re-kel prijazno besedo, ni ljubice, ki bi s sladko roko pogladila nje-gove razmršene kodre, ni bele hiš-ice, kjer bi se odpočil za mizo v družbi domačih, ki gledajo nanj z ljubeznijo. Sama dolga, temno-siva pot čez temno pokrajino in na nebu črni oblaki, hiteči bogve-kam."

Da, da, ljubezni ni in ljubezen je tisti tovariš, ki reče samotne-mu popotniku prijazno besedo sredi samotne nočne pokrajine; ljubezen je tista sladka roka lju-bice, ki pogladi nesrečnika po razmršenih kodrih; ljubezen je tista bela hišica, ki sprejme ro-marja pod svojo streho, da se od-počije v ljubečih pogledih svoj-cev.

In ta ljubezen je umrla. Ni je več. Ivan Klančnik vidi malo so-bico in v nji dečka, ki skače po nji in se igra s konjičem in z bob-nom. Tam na zapečku sedi stara mati, z rožnim venciem v roki. Njena ustna se premikajo, a oči ljubeče gledajo otroka, ki drvi razposajeno po sobi. Ah, koliko ljubezni je v teh stankinjih očeh, koliko skrbi za mladega otroka, ki je ravno kar izgubil svojo ma-ter. Glej, oči govorijo: Jaz te ho-čem čuvati mesto nje, ki te je z bo-lestjo v srcu zapustila. Jaz te ho-čem voditi po poti, da ne pa-deš.

Iz dečka je zrastle mladenci. Odšel je iz domače vasi v mesto in blagoslov stare matere je šel z njim. Blagoslov, ki ni ugasnil nikdar, ki je svetil nad njim na življenja poti.

Da, blagoslov ni ugasnil, ugas-nila je ljubezen in pustila za se-boj grenak spomin. Mladenci ni videl starke nikdar več, ni mu bi-lo mogoče stati ob mrtvaški po-stelji. Tujina ga je zadržala. In ko je prišel domov, ni več našel nje, katere ustna so še na smrtni postelji ponavljala njegovo ime.

Ivan Klančnik zopet vidi sobo in v nji študenta, sklonjenega nad knjigami. In v sobo stopi mož v debeli suknji in s kovče-gom v roki. Študent poskoči s stola.

"Oče!"

Obraz moža, porasel s sivo brado, se razjasni, gube na čelu zgi-nejo. Okrog ustov zaigra komaj viden smehljaj.

"Sin!"

In oče, učitelj z dežele, देने kovčeg na mizo in ga odpre. Med drugim postavi ven velik zavoj. Odrača ga skrbno, da se ne pre-vrne.

"Medne drobnice sem ti prin-e-sel. Sam sem jih nabral pod ono hruško tam v Blažičevi dolinici, kamor sva hodila v počitnicah skupaj na sprehod. Sam sem jih nabral", še dostavi in gleda na mizo, na zavoj. Na sina se ne ozra, samo na modri zavoj z mednimi.

In sin je ves vesel in poljubi oče-ta. Ah, zato, ker je prinesel hrus-ke-drobnice.

In sin takrat ni vedel, da se skriva v vsakem onem drobnem sadu očetova ljubezen. On ni vi-del njega, ki je šel po končanem pouku v gozd, on ga ni videl, ka-ko se je sklanjal nad drobnimi sadeži na tleh, kako je izbiral le-pe hruške, grde in obtočene me-tal stran, on ni videl njega, kako je nesel drobnice domov, kako jih je spravil, kako jih je hodil gledat, kdaj bodo medne, da jih lahko nese — sinu. On ni videl tega, on je videl samo hruške. Ljubezni ni videl. Ni zapazil sra-mežljivosti in zadrege, ko je oče položil zavoj z drobnicami na mi-zo in mu rekel: "Sam sem jih na-bral." Ah, ljubezen očetova, kako si bila močna, velika in, ah, mene nesrečnika, ki te ljubezni nisem videl in je nisem razumel.

In tudi ta ljubezen je ugasnila. Pustila je za seboj le svoj veliki blagoslov in grenak spomin. In Ivan Klančnik vidi pred seboj bolniško posteljo in na nji moža, ki se bori s smrtjo. Poleg poste-lje stoji sin in daje mrzle obklad-ke na razbeljeno čelo očetovo.

"Ali hudo trpiš, oče?" Bolnik ni mogel več odgovoriti. Z velikim naporom je samo od-majal z glavo.

"Ne trpim!" Prišel je zdravnik, prijatelj očetov. Pomoči ni bilo več. Oče se je z očmi poslovlil od sina in ve-ke so se mu napol zaprle. Po licu pa je zdrknila svetla solza kakor biser.

"Težke in hude bolečine je imel ranjki, sedaj jih nima več!" je omenil zdravnik.

Ah, kako močna si bila lju-bezen očetova in kako velika! Zata-jil je oče svojo bolečino, da ni to-liko trpel sin. — Ah, povejte, razložite mi, uče-njaki, zakaj take ljubezni uga-sajo!!

In Ivan Klančnik si je zakril obraz z roko in se je bridko raz-jokal.

DAROV.

Za nesrečno Zupanovo družino v Grove City, Pa.

Cleveland, O. Josip Čuk \$1.

Indianapolis, Ind. Med člani društva sv. Družine št. 151 K. S. K. J. se je nabralo \$2.05; med člani društva sv. Jožefa št. 45 J. S. K. J. se je nabralo \$2.80; po hišah se je nabralo \$30.15. Vsega skupaj je torej \$35. (Opomba. Ker je imen vseh darovalcev pre-več, da bi jih priobčili v listu, na-znanjamo, da imamo shranjene se-zname vseh darov in darovalcev.

Če bi kdo izmed darovalcev dvo-mil, da ni pravilno vključen, naj se zgleda pri spodaj podpisanim: Pokazala mu bosta, koliko je da-rov in da je bil denar pravilno poslan na določeno mesto. Nabi-rala: Josip Golob in Alojzij Rud-man, 737 Holmes Ave., Indiana-polis, Ind.)

Radley, Kansas. Po 50¢: Juli-jana Župančič, Terezija Božič, Julija Markovič, Rozi Romsak in John Damjan; po 25¢: Antonija Juhnžnik, Frank Ostrožnik, Ivana Vchar, John Balant, John Vozelj, Josip Veršnjak, Henrik Konrad, Ivana Požun, Mary Markovič, He-len Gregorič, Helena Miklavce, Mary Andrejčič, Kati Dolar, An-drej Gregorič, Josip Neimenovan, Anton Ferlič, Antonija Jančič, John Ostanek, John Osepek, John Gregor in Fran Tonin; po 35¢: Frank in Magdalena Kuselj; Ne-imenovan 15¢.

Nobletstown, Pa. Po \$1: Mat. Petrič, F. Ivančič, F. Rajt, F. An-tončič in J. Bajt; po 50¢: J. To-mažin, A. Tomažin, F. Peternej, K. Bogataj, J. Kogovšek, F. Šte-fančič, J. Konič, J. Opeka, F. Mi-hevec, J. Mivec, A. Kebo, A. Šin-kovič, F. Martinčič, P. Bajt, J. Drap, F. Juvančič, A. Vertačnik, J. Klančar, F. Dolenc, J. Klop-čič, K. Razboršek, J. Seljak, A. Turk in Neimenovan; J. Kahr 30¢; po 25¢: J. Martinčič, F. Fre-šak, G. Martinčič, P. Deržaj, F.

Novak, J. Sever, F. Petrič in P. Raspotnik; V. Klemenčič 20¢. Pittsburgh, Pa. Mat. Franko-vič \$1.

Waller, Texas. Mark Stanko-vič 50¢.

Rad bi izvedel za svojega prijate-lja ANDREJA DOLES. Doma je od Sv. Vida pri Cirknici. Prosim cenjene rojake, če kdo ve za njegov naslov, da mi ga javi, ali naj se sam oglasi. — Anton Lavrič, 710 Broadway, Joliet, Ill. (9-10-3)

Iščem SILVESTRA TURK, po-domčak Petrov iz vasi Gabrije na Primorskem. Pred enim le-tom je bil v James City, Pa. Prosim ga, da se mi javi, ali pa če koji rojak ve za njegov na-slov, da ga mi naznani. — Jo-seph Kopal, 5431 Harrison St., Pittsburgh, Pa. (9-11-3)

VABILO

ČAROVNIŠKIMA PREDSTAVAMA, ki ju bo priredil

PROFESOR JOSIP ZIMA v nedeljo dne 12. marca 1916 ob 4. uri popoldne in ob 8. zvečer v prostorih rojaka Leo Štruklja, 193 Knickerbocker Avenue, Brooklyn, N. Y.

Rojaki in rojakinje iz Greater New Yorka in okolice uljudno vabim, da se teh predstav polno-številno udeležite. Proizvajal bom poleg več zanimivih iger s karta-mi, trakov, grlico, kanalčki, roč-ki in bodalom tudi šest čisto no-vih komadov, katerim se bo goto-vo vsak čudil. Jaz jamčim vsake-mu, da bo zadovoljen, ker igral bom komade, ki jih še nikdar ni-ste videli.

Za obilen obisk se priporočam. S spoštovanjem JOSIP ZIMA, (9-10-3) profesor čarovništva.

Dr. Richterjev PAIN-EXPELLER za revmatične boleci-ne, skodrost in segib-nost sklepov in mi-šic. Pristni priha-je v zavoju, kot je naslikan tukaj. Odložite vse za-voje, ki niso zape-čateni z Anchor varstveno znam-ko. — 25 in 50 centov v lekarnah na vsa ravnost od F. AD. RICHTER & CO. 74-80 Washington St. New York, N. Y.

Slovensko-Amerikanski KOLEDAR ZA LETO 1916

Cena mu je 35c.

Dobi se pri: SLOVENIC PUBLISHING COMPANY,

82 Cortlandt St., New York

U zalogi ga imajo tudi nekateri naši zastopniki:

Frank Sakser podružnica

6104 St. Clair Ave., Cleve-land, Ohio.

Charles Karlinger, 3949

St. Clair Ave. Cleveland, O.

Fr. Leakovic, Box 44, —

Franklin, Kans.

Ivan Pajk, 465 Chestnut

St., Conemaugh, Pa.

L. Balant, 112 Sterling

Ave., Barberton, Ohio.

M. Ogrin, 12 - 10th St., N

Chicago, Ill.

H. Svetlin, 1016 St. Clair

Ave., Sheboygan, Wis.

Alois Rudman, 737 Hol

mes Ave., Indianapolis, Ind

M. Klarich, 832 E. Chic

St., Pittsburgh, Pa.

M. Pernšek, Ely, Minn. In

več drugih naših zastopni-

kov po drugih naselbinah.

Fr. Chernie, 9534 Ewing

Ave., So. Chicago, Ill.

Rok Firm, Frontenac

Kans.

Jakob Petrič, Chisholm

Minn.

Frank Gabrenja, John

stown, Penna.

Louis Vesel, Gilbert, —

Minn.

Mat. Kamp, La Salle, Ill

Frank Štok, 428 - 83 Ave

West Allis, Wis.

Slovensko samostojno bolniško podporno društvo za Greater New York in okolico. Ink.

Upravni odbor:

Predsednik: Anton Plevel, 410 E. 5. St., New York.
Podpredsednik: Ignac Zajc, 1497 De Kalb Ave., Brooklyn, N. Y.
Tajnik: Vinko Zevnik, 852 Anthon Ave., Ridgewood, N. Y.
Blagajnik: Ivan Maček, 2861 Catalpa Ave., Ridgewood, N. Y.
Zapisnikar: Ivan Gerjovich, 412 Union St., Brooklyn, N. Y.

Nadzorni odbor:

Josip Pogachnik, 56 Ten Eyck St., Brooklyn, N. Y.
Anton Ovetkovich, 440 Union St., Brooklyn, N. Y.
Viktor Volk, 68 Maujer St., Brooklyn, N. Y.

Društveni zdravnik:

Dr. Henry U. Robinson, 69 E. 7th St., New York, N. Y.

Redne društvene seje se vrše vsako ČETIRTO SOBOTO v mesecu v dru-štveni dvorani "BEETHOVEN-HALL", 210 E. 5th St. blizu 3. Ave. v New Yorku, N. Y. in se prične točno ob 8. uri zvečer.

POZOR,

Slovenci v La Salle, Ill., in okolici!

Kadar potrebujete kočije za po-grebe, ali krste, vozniaka za pre-važanje pohištva, ali potrebujete premoga, pokličite telefon šte-418 W in jaz vam takoj postre-žem. Se vam vljudno priporočam JOHN SETINA, 1142—5th St., La Salle, Ill. (9-24-3)

Rad bi izvedel za naslov svojega sorodnika JOSIPA DIVJAK. Doma je iz Trške gore pri Krškem na Dolenjskem. Pred dva-ma letoma in pol sva bila sku-paj v Milwaukee, Wis. Prosim cenjene rojake, če kdo ve za njegov naslov, da ga mi javi, ali naj se sam oglasi, ker poro-čati mu imam nekaj važnega. — Joe Pirc, Box 747, Richwood, W. Va. (7-9-3)

Frank Petkovšek

Javni notar (Notary Public)

718-720 MARKET STREET WAUKEGAN, ILL.

PRÓDAJA fina vina, izvrstne smotke, patentirana zdravila.

PRÓDAJA vožne iltke vseh prekomor-skih ert.

POŠILJA denar v stari kraj zanesljivo in pošteno.

UPRAVLJA vse v notarski posel spada-joča dela.

6102-04 ST. CLAIR AVE., CLEVELAND, O.

'KRACKERJEV' BRINJEVEČ

je najstarejše in od zdravnikov pripoznano kot najboljšo sredstvo proti notranjim boleznim.

Cena za "BRINJEVEČ" je: 6 steklenic \$ 6.50 12 steklenic 13.00

V ZALOGI IMAMO

tudi čisti domači TROPINJEVEČ in SLIVOV-KA kuhana v naši lastni destilaciji.

Nase cene so sledeče:

Tropinjevec per gal. \$2.25, \$2.50, \$2.75 in \$3.00

Slivovitz per gal. \$2.75—\$3.00

Tropinjevec zaboj \$ 9.00

Slivovitz zaboj \$13.00

"66" Rye Whiskey 5 let star, zaboj \$11.00

Rudeča Ohio vina per gal. 55c., 60c., 65c.

Catawba in Delaware per gal. 75c.—80c.

Za 5 in 10 gal. posodo računamo \$1.00, za 25 gal. \$2.00, za večja naročila je sod zastoj.

Naročilu naj se priloži denar ali Money Order in natančni naslov. Za pristnost pijače jamčimo.

The Ohio Brandy Distilling Co.

6102-04 ST. CLAIR AVE., CLEVELAND, O.

EMILE GABORIAU:

GOSPOD LECOQ

26

(Nadaljevanje).

STIRIINTRIDESETO POGLAVJE.

Maj ni bil še daleč. — Roke je imel v žepih, ko je počasi stopal ob zalivu. Bežati ni hotel. — Vedel je namreč, da bi bilo nevarno teči v bližini jetnišnice, iz katere je ravno pobegnil. — Na onem mestu, kjer je malo prej sedela krčmarica, je komodno sedel bavarški natakari Fric.

— Vstani! — je zakričal Lecoq. — Vstani! Natakari je planil ves preplašen pokoncu. — Lecoq mu je pomolil pod nos policijsko izkaznico in nadaljeval: — Kot vidiš, sem član kriminalne komisije. — Če ne boš hotel, boš imel z mano opravilo. — Zato pazi.

— Le zanesite se name — je rekel Fric — izvrsten spomin imam. — Ko mu je dal vsa potrebna navodila, ga je vprašal: — Ali si razumel?

(Nadaljevanje prihodnjic).

— Dobite "GLAS NARODA" akola štiri mesece dnevno, izvenredni nedeljni in postavnih praznikov. "GLAS NARODA" izhaja dnevno na šestih straneh, tako, da dobiš tedensko 36 strani berila, v mesecu 156 strani, ali 624 strani v štirih mesecih. "GLAS NARODA" donaja dnevno poročila z bojišča in razne slike. Sedaj ga sleherni dan razpošiljamo 13,000! — Ta številka jasno govori, da je list zelo razširjen. Vse oboje lista je organizirano in spada v strokovne unije.

— Počakajva, bova že videla, kaj se bo zgodilo. — Oče Absint je šel naprej. — Maj je kmalu prišel iz trgovine. — Obleke ni premenjal, kar je Lecoq zelo jezilo.

— Ko se je nekoliko oddaljil, je stopil Lecoq v trgovino in vprašal trgovca kaj je hotel ta človek.

Starinar je bil v zadregi in je zajecal: — To je cela zgodba.

— Povejte mi. Takoj morate povedati — je zapovedal Lecoq. — Prav rad. — Pred kakimi dvajsetimi dnevi je prišel k meni neki človek in prinesel seboj precej velik zaboj. — Rekel mi je, da bi mi rad nekaj naročil.

— Vi ste Alzacan?

— Da, iz Alzacije sem doma. — Šla sva v krčmo na vogal in tujec je naročil steklenico vina. — Zatem me je prosil, če lahko pri meni shranim zaboj toliko časa, dokler ne pride ponj njegov nečak. — Da ne bo nobene pomote, bo nečak izpovedal posebno geslo.

— Ali ste bili s tem zadovoljni?

— Ne, nikakor ne.

— To je bilo prav.

— Enkrat sem bil šel lunpom na lim, pred par meseci je bilo, in takrat bi mi kmalu zaprlo sodišče trgovino. — Vi ne veste, kako je bil vsiljiv oni človek. Na vse načine mi je prigovarjal, ponujal mi je denar in vse mogoče stvari. — Jaz sem seveda postajal vedno bolj nezaupljiv.

— In kaj se je zgodilo?

— Kaj se je zgodilo? — Mož je plačal vino in odšel. — Na vse sem bil skoraj pozabil, zdaj sem se pa zopet spomnil, ko je prišel k meni ta človek in vprašal, če je kdo pustil zanj kak ovoj. — Potem je rekel par besed, ki so bile skoraj brez vsakega pomena. — Te besede so bile najbrže geslo. — Ko sem mu rekel, da nimam ničesar, je prebledel kot pražnja ruta; mislil sem, da bo omedlel. — Ko me je vprašal, če hočem kupiti njegovo obleko, sem mu rekel, da naj gre k vragu. — In šel je. — To je bilo še dosti jasno.

— Kakšen je pa bil oni človek, ki vam je ponujal zaboj? — je vprašal Lecoq.

— Bil je močan, rdečkastega obraza in rjave brade.

— Tovariš! — je siknil Lecoq skozi zobe.

— Kaj ste rekli?

— Nič, kar bi vas zanimalo. — Hvala lepa za pojasnilo. — Kmalom bom zopet prišel.

Lecoq je bil kakih pet minut v trgovini. — Ko je stopil na cesto, ni bilo Maja in očeta Absinta nikjer. — Toda kaj zato! — Zmenila sta se bila prej, da bo delal Absint na hišnih vogalih s kreda mala znamenja ali bo pa na hišah z puščico označil smer.

In res! Na tretji hiši je bila že puščica, ki je kazala proti Rue Saint-Jacques. Lecoq je hitel v označeno smer.

Mladeža detektiva je začelo skrbeti. — Gotovo je, — je premišljeval sam pri sebi, da sta se Tovariš in Maj dobro pogovorila o vsem, gotovo je tudi, da Tovariš že ve, da je Maj pobegnil in da mu bo skušal pomagati. — Samo Bog ve, kaj je bilo v onem zavoju? — Najbrže denar, obleka, ponarejene listine in druge take stvari.

— Skoraj na vsaki tretji hiši je bila puščica. — Begunec je šel torej preko boulevarda Saint Michel v ulico Monsieur-le-Prince.

— No tako hudo pa tudi ne bo — je premišljeval Lecoq. — Maj je bil pri starinarju zelo razočaran. — Zdal se ve, kaj bi začel, kam naj bi se obrnil. — Ako bi vedel, kje se nahaja Tovariš, bi se brez dvoma obrnil naravnost nanj. — Zdi se mi, da je med njimi prekinjena vsa zveza.

Prišel je bil do Odeona. — Znamenj in pušic ni bilo več. — Slednjič je opazil očeta Absinta pred neko knjigarno.

Stopil je k njemu in ga potihoma vprašal: — No? In Maj?

— Tam — je rekel stari in pogledal proti stopnicam.

Na stopnicah je res sedel Maj. — Glavo je imel podprto z rokama in je nepremično bulil predse. — Na vsakega mimoidočega je moral napraviti utis skrajno obupanega človeka.

Brez dvoma se je smatral v tem trenutku za izgubljenega.

— Kaj naj počne sam, brez noviča v žepu sredi Pariza? — Najbrže je vedel, da ga zasledujejo, da bi takoj aretirali njega in Tovariša, kakor hitro bi se sestala.

Lecoq ga je molče opazoval in slednjič zaspešal Absintu: — Kaj pa je delal podpotoma?

— V pet trgovin za obleko je šel, pa se je iz vseh prazen vrnil. Lecoq je zamisljen odkimal z glavo.

— Tukaj vidite, oče Absint, da je med teorijo in prakso velik prepad. — Tukaj je človek, katerega so skoraj vsi smatrali za lopova. — Bog ve, kako se je veselil prostosti. — Zdal je prost in si ne ve pomagati. — Vzemimo, da ni lopov, da je ugleden človek, ki ima mogoče stotisoče. — Kaj mu pomaga ves denar?

Maj je medtem vstal in šel mimo. — Bil je smrtno blede, oči so mu nemirno svigale semtertja. — Mogoče je mislil, da bi bilo najboljšo, če bi se vrnil v jetnišnico? Slednjič se mu je pa zaiskrilo oko, vzravnal se je in začel ponosno korakati v Rue de Comedie.

— Bog ve, kam gre? — je začepetal oče Absint.

— Jaz vem, kam gre! — je odvrnil Lecoq. — Zdal se morava ločiti. — Vi idite za njim, jaz bom šel pa k gospoju Millner, ki ima pri kolodvoru gostilno, kjer pravi Maj, da se je prvi dan ustavil. — Ker ne vem zagotovo, če bo šel tja, morate še vedno delati puščice na hišah.

Mimo je privzela prazna kočija. — Lecoq je skočil v njo in rekel kočijažu, da naj ga pelje na Severno postajo. — Medpotoma mu je plačal vožnjo in vzel iz žepa kosček papirja, o katerem je mislil, da mu bo lahko še veliko koristil. — Ko sta dospela do postaje, se je odpravil Lecoq naravnost v hotel. — Kakor pripoveduje tudi sedaj se dela gospa Millner v pisarni in se zabavala s svojim kosom. Ko je zagledala Lecoqa, oblečenega v razcapano obleko, se ji ni zdelo vredno vstati s stola.

— Kaj hočete? — je vprašala.

— Madama — je odvrnil Lecoq — jaz sem nečak sodnijskega

sluge. — Ker je moj stric bolan, me je prosil, če vam hočem izročiti sodnijsko pozivnico. — Nemudoma morate iti k preiskovalnemu sodniku. —

Gospa je vstala in pogledala pozivnico. — Glasila se je na njeno ime in bila je uradno potrjena. —

— Dobro — je rekla, — takoj bom šla. —

Maj je šel na cesto in se skril v veži sosednje hiše. — Kmalu je opazil, kako je prišla krčmarica po stopnicah in odšla po cesti. —

Ko je izginila, je planil iz svojega skrivališča v hotel. — Na onem mestu, kjer je malo prej sedela krčmarica, je komodno sedel bavarški natakari Fric. —

— Vstani! — je zakričal Lecoq. — Vstani! Natakari je planil ves preplašen pokoncu. —

Lecoq mu je pomolil pod nos policijsko izkaznico in nadaljeval: — Kot vidiš, sem član kriminalne komisije. — Če ne boš hotel, boš imel z mano opravilo. — Zato pazi. —

— Le zanesite se name — je rekel Fric — izvrsten spomin imam. —

Ko mu je dal vsa potrebna navodila, ga je vprašal: — Ali si razumel? —

(Nadaljevanje prihodnjic).

dobite "GLAS NARODA" akola štiri mesece dnevno, izvenredni nedeljni in postavnih praznikov. "GLAS NARODA" izhaja dnevno na šestih straneh, tako, da dobiš tedensko 36 strani berila, v mesecu 156 strani, ali 624 strani v štirih mesecih. "GLAS NARODA" donaja dnevno poročila z bojišča in razne slike. Sedaj ga sleherni dan razpošiljamo 13,000! — Ta številka jasno govori, da je list zelo razširjen. Vse oboje lista je organizirano in spada v strokovne unije.

Mr. ZVONKO JAKSHE, ki je pooblaščen pobirati naročila in izdajati tozadevna potrdila Upravištvu "Glas Naroda"

Brezplačen nasvet in pouk priseljencem.

"THE BUREAU OF INDUSTRIES AND IMMIGRATION" za državo New York varuje priseljence ter jim pomaga, če so bili osleparjeni, oropani ali če so z njimi slabo ravnali.

Brezplačna navodila in pouk v naturalizacijskih zadevah — kako postati državljani Združenih držav, kje se oglašati za državljanske listine.

Sorodniki naj bi čakali novodošle priseljence na Ellis Island ali pri Barge Office.

Oglasite se ali pišite: STATE DEPARTMENT OF LABOR, BUREAU OF INDUSTRIES AND IMMIGRATION.

Newyorški urad: 230, 5th Ave., Room 2012.

Odprto vsak dan od devetih dopoldne do petih popoldne in ob sredah od osme do devete ure zvečer.

Urad v Buffalo: 704, D. S. Morgan Building. Odprto vsak dan od devetih dopoldne do petih popoldne in ob sredah od sedme do devete ure zvečer. (1x v t)

Rojaki, naročite se na "GLAS NARODA", edini slovenski dnevnik v Ameriki.

HARMONIKE

bošati kakršnokoli vrste izdelujem in popravilam po najnižjih cenah, a delo trpešno in sanjaljivo. V popravu smiseljivo vsakdo pošlje, ker sem že nad 18 let tukaj v tem poslu in sedaj v svojem lastnem domu. V popravu vsamem kranjske kakor vse druge harmonike ter računam po dela kakor koroško kdo satevkar brez nadaljnjih vprašanj.

JOHN WENZEL, 1617 East 62nd St., Cleveland, Ohio

Kaj pravijo pisatelji, učenjaki in državniki o knjigi Berta pl. Suttnerja.

"Doli z orožjem!"

Lev Nikolaevič Tolstoj je pisal: Knjigo sem s velikim užikom prebral in v njej našel veliko koristnega. Ta knjiga zelo vpliva na človeka in obsega nebroj lepih misli...

Friedrich pl. Bodenstedt: Odkar je umrla madame Stael ni bilo na svetu tako slavne pisateljice kot je Suttnerjeva.

Prof. dr. A. Dodel: "Doli z orožjem" je pravo ogledalo sodenja za časa. Ko človek prečita to knjigo, mora nehoti pomisliti, da se bližajo človeštva boljše časi. Kratkotrajno: zelo dobra knjiga.

Dr. Lud. Jakobovski: To knjigo bi človek najraje poljubil. V dno srca me je pretreslo, ko sem jo prebral.

Stajerski pisatelj Peter Rosegger piše: Sedel sem v nekem gozdu pri Grigglach in sem bral knjigo z naslovom "Doli z orožjem!" Prebral sem jo dva dneva neprenehoma in sedaj lahko rečem, da sta ta dva dneva nekaj posebnega v mojem življenju. Ko sem jo prebral, sem začel, da bi se prestavilo knjigo v vse kulturne jezike, da bi jo imela vsaka knjigarna, da bo je tudi v šolah ne smelo manjkati. Na svetu so družbe, ki razširjajo Sveto Pismo. Ali bi se ne moglo ustanoviti družbe, ki bi razširjala to knjigo?

Henrik Hart: — To je najbolj očarljiva knjiga, kar sem jh kdaj bral....

C. Neumann Hofer: — To je najboljša knjiga, kar so jh spisal ljudje, ki se borijo za svetovni mir....

Hans Land (na shodu, katerega je imel leta 1890 v Berlinu): Ne bom slavil knjige, samo imenoval jo bom. Vsakemu jo bom posodil. Ne bi tudi ta knjiga našla svoje apostole, ki bi šli čisto kriševsvet in učili vse narode....

Financijski minister Dunajevski je rekel v nekem svojem govoru v poslanski zbornici: Saj je bila pred kratkim v poselni knjigi opisana na pretresljiv način vojna. Knjige ni napisal noben vojaški strokovnjak, noben državnik, pač pa priprosta ženska Berta pl. Suttnerjeva. Prosim Vas, posvetite par ur temu delu. Mislim, da se ne bo nikdo več navduševal za vojno, če bo prebral to knjigo.

CENA 50 CENTOV.

Naročite jo pri:

Slovenic Publishing Co.,

82 Cortlandt Street, New York City, N. Y.

"GLAS NARODA" JE EDINI SLOVENSKI DNEVNIK V KROVNIH DRŽAVAH. — NAROČITE SE NANJ!

NAZNANILO.

Cenjenim naročnikom v Pensylvaniji sporočamo, da jih bo v kratkem obiskal naš potovalni zastopnik

Mr. ZVONKO JAKSHE, ki je pooblaščen pobirati naročila in izdajati tozadevna potrdila Upravištvu "Glas Naroda"

Brezplačen nasvet in pouk priseljencem.

"THE BUREAU OF INDUSTRIES AND IMMIGRATION" za državo New York varuje priseljence ter jim pomaga, če so bili osleparjeni, oropani ali če so z njimi slabo ravnali.

Brezplačna navodila in pouk v naturalizacijskih zadevah — kako postati državljani Združenih držav, kje se oglašati za državljanske listine.

Sorodniki naj bi čakali novodošle priseljence na Ellis Island ali pri Barge Office.

Oglasite se ali pišite: STATE DEPARTMENT OF LABOR, BUREAU OF INDUSTRIES AND IMMIGRATION.

Newyorški urad: 230, 5th Ave., Room 2012.

Odprto vsak dan od devetih dopoldne do petih popoldne in ob sredah od osme do devete ure zvečer.

Urad v Buffalo: 704, D. S. Morgan Building. Odprto vsak dan od devetih dopoldne do petih popoldne in ob sredah od sedme do devete ure zvečer. (1x v t)

Rojaki, naročite se na "GLAS NARODA", edini slovenski dnevnik v Ameriki.

HARMONIKE

bošati kakršnokoli vrste izdelujem in popravilam po najnižjih cenah, a delo trpešno in sanjaljivo. V popravu smiseljivo vsakdo pošlje, ker sem že nad 18 let tukaj v tem poslu in sedaj v svojem lastnem domu. V popravu vsamem kranjske kakor vse druge harmonike ter računam po dela kakor koroško kdo satevkar brez nadaljnjih vprašanj.

JOHN WENZEL, 1617 East 62nd St., Cleveland, Ohio

Kaj pravijo pisatelji, učenjaki in državniki o knjigi Berta pl. Suttnerja.

"Doli z orožjem!"

Lev Nikolaevič Tolstoj je pisal: Knjigo sem s velikim užikom prebral in v njej našel veliko koristnega. Ta knjiga zelo vpliva na človeka in obsega nebroj lepih misli...

Friedrich pl. Bodenstedt: Odkar je umrla madame Stael ni bilo na svetu tako slavne pisateljice kot je Suttnerjeva.

Prof. dr. A. Dodel: "Doli z orožjem" je pravo ogledalo sodenja za časa. Ko človek prečita to knjigo, mora nehoti pomisliti, da se bližajo človeštva boljše časi. Kratkotrajno: zelo dobra knjiga.

Dr. Lud. Jakobovski: To knjigo bi človek najraje poljubil. V dno srca me je pretreslo, ko sem jo prebral.

Stajerski pisatelj Peter Rosegger piše: Sedel sem v nekem gozdu pri Grigglach in sem bral knjigo z naslovom "Doli z orožjem!" Prebral sem jo dva dneva neprenehoma in sedaj lahko rečem, da sta ta dva dneva nekaj posebnega v mojem življenju. Ko sem jo prebral, sem začel, da bi se prestavilo knjigo v vse kulturne jezike, da bi jo imela vsaka knjigarna, da bo je tudi v šolah ne smelo manjkati. Na svetu so družbe, ki razširjajo Sveto Pismo. Ali bi se ne moglo ustanoviti družbe, ki bi razširjala to knjigo?

Henrik Hart: — To je najbolj očarljiva knjiga, kar sem jh kdaj bral....

C. Neumann Hofer: — To je najboljša knjiga, kar so jh spisal ljudje, ki se borijo za svetovni mir....

Hans Land (na shodu, katerega je imel leta 1890 v Berlinu): Ne bom slavil knjige, samo imenoval jo bom. Vsakemu jo bom posodil. Ne bi tudi ta knjiga našla svoje apostole, ki bi šli čisto kriševsvet in učili vse narode....

Financijski minister Dunajevski je rekel v nekem svojem govoru v poslanski zbornici: Saj je bila pred kratkim v poselni knjigi opisana na pretresljiv način vojna. Knjige ni napisal noben vojaški strokovnjak, noben državnik, pač pa priprosta ženska Berta pl. Suttnerjeva. Prosim Vas, posvetite par ur temu delu. Mislim, da se ne bo nikdo več navduševal za vojno, če bo prebral to knjigo.

CENA 50 CENTOV.

Naročite jo pri:

Slovenic Publishing Co.,

82 Cortlandt Street, New York City, N. Y.

"GLAS NARODA" JE EDINI SLOVENSKI DNEVNIK V KROVNIH DRŽAVAH. — NAROČITE SE NANJ!

Veliki vojni atlas

vojskujočih se evropskih držav in pa kolonij skih posestev vseh yelesil.

Obsega 11 raznih zemljevidov.

na 20tih straneh in vsaka stran je 10½ pri 13½ palca velika.

Cena samo 25 centov.

Manjši vojni atlas

obsega devet raznih zemljevidov

na 8 straneh, vsaka stran 8 pri 14 palcov.

Cena samo 15 centov.

Vsi zemljevidi so narejeni v raznih barvah, da se vsak lahko spozna. Označena so vsa večja mesta, število prebivalcev, držav in posameznih mest. Ravno tako je povsod tudi označen obseg površine, katero zavzemajo posamezne države.

Pošljite 25c. ali pa 15c. v znakmah in natančen naslov in mi vam takoj odpošljemo zaželeni atlas. Pri večjem odjemu damo popust.

Slovenic Publishing Company,

82 Cortlandt Street,

New York, N. Y.

EDINI SLOVENSKI JAVNI NOTAR

[Notary Public]

v GREATER-NEW YORKU

ANTON BURGAR

82 CORTLANDT STREET, NEW YORK, N. Y.

IZDELUJE IN PRESKRBUJE

vsakovrstna pooblastila, vojaške prošnje in daje potrebne nasvete v vseh vojaških zadevah. Rojakom, ki žele dobiti ameriški državljanski papir, daje potrebne informacije glede datuma izkrcanja ali imena parnika. Obrnite se zaupno na njega, kjer boste točno in solidno postreženi.

Velika vojna mapa

vojskujočih se evropskih držav.

Velikost je 21 pri 28 palcih.

Cena 15 centov.

Zadej je natančen popis koliko obsega taka država, koliko ima vojakov, trdnjav, bojnih ladij l. t. d. V zalogi imamo tudi

Stensko mapo cele Evrope \$1.50.

Veliko stensko mapo, na eni strani Združenih držav in na drugi pa celi svet, cena \$1.50.

Zemljevid Primorske, Kranjske in Dalmacije z mejo Avstro-Ogrske s Italijo. Cena je 15 centov.

Pri nas je dobiti tudi velike zemljevide posameznih držav, kakor naprimer od Italije, Rusije, Nemčije, Francije, Belgije in Balkanskih držav. Vsi so vezani v platno in vsak stane 50 centov.

Naročila in denar pošljite na:

Slovenic Publishing Company,

82 Cortlandt Street,

New York, N. Y.

Zanesljivo pride sedaj

denar v staro domovino.

Do dobrega sem se prepiral, da dospejo denarne pošiljke tudi sedaj zanesljivo v roke naslovnikom; razlika je le ta, da potrebujejo pošiljke v sedanjem času 20 do 24 dni.

Torej ni nobenega dvoma za pošiljanje denarjev sorodnikom in znancem v staro domovino!

100 K velja sedaj \$14.00 s poštnino vred!

FRANK SAKSER

82 Cortlandt Street,

New York, N. Y.

6104 St. Clair Ave., Cleveland, Ohio.